

Kvind Krostia. Wrist

beat

NR. 3

PRIS KR. 2,50 incl. oms.

1966

ELVIS
– et idol
på vej op
Se serien inde
i bladet.

DAVE CLARK

SANDIE SHAW

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk

Redaktion:
BEAT, Gasværksvej 10 A,
København V. Tlf. EVA 1144.

Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.

I Redaktionen:
Frantz Secher og Jørgen Jensen

Annonceekspedition:
BEAT, Frederiksberggade 5,
tlf. (01) 11 93 89.

Erik Wiedemann

Jesper Jensen

Erik Moseholm

Hvad vil I have i BEAT?

Vi laver en rask lille læserkonkurrence. Gevinst: 3 præmier à 100 kr. Vinderens navn offentliggøres i BEAT nr. 5, som udkommer fredag d. 4. marts. Udfyld nedenstående kupon og indsend den til: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Mærk kuverten: „Det vil vi ha’“.

Resultatet af undersøgelsen af læserinteressen vil være bestemmende for det fremtidige stofvalg til BEAT. BEAT laves AF unge FOR unge. Det er jer selv, der bestemmer, hvad bladets skal bringe. Derfor: Send ind og vær med!

Hvis I ikke vil klippe i bladet, må kuponen gerne skrives af på et andet stykke papir. Vi vil bare gerne høre fra jer.

Venlig hilsen
BEAT

DE TRE VIL „MYRDE“ MIG DEN 16. FEBRUAR

... men jeg glæder mig til TV-kampen.

Til BEAT's og mine fjender: Glæder jer! Onsdag den 16. februar kl. ca. 20,15 vil de tre herrer, som er afbilledet ovenfor forsøge at myrde mig for åben skærm.

Fjernsynet helliger sig denne aften poppen. Først vises en 50 minutters engelsk TV-film „The Entertainers“ om poppen, dens idoler og fanbegejstring. Derefter er der diskussion. Det er under denne, mordforsøget vil finde sted.

Fjernsynet har besluttet at diskutere pop, pigtråd, udnyttelse, spekulation, psykologi og en masse andre væmmelige ord.

På den ene side har man sat Erik Wiedemann, jazzspecialisten, Erik

Moseholm, erklæret popfjende, og forfatteren Jesper Jensen, psykolog.

På den anden side har mansåmænd sat mig, Erik Haaest, redaktør af

BEAT m.m. Ene mand mod tre af tidens kulturkapaciteter skal jeg forsvare poppen og al dens væsen.

Til BEAT's og mine venner: Glæder jer! Det gør jeg. De kan bare komme an de tre popmordere. Jeg er klar til at tage imod dem. Måske er de dygtigere debattører end jeg. Men jeg har en stor fordel frem for dem: Jeg

tror på værdierne i det, jeg arbejder med.

Jeg ved, jeg har den store part af ungdommen bag mig, mens de tre repræsenterer hver sin lille klike af kultursnobber. Inderst inde må de tre herrer nok vide, at når de taler om tidens fordærv, den vildledte ungdom o.s.v. så taler de på samme måde, som forældre gjorde på Faraoernes tid.

Kultur er livet nu. Lige meget, hvor mange gamle hønisser eller forskruede kulturprofeter, som prøver at overbevise os om, at kultur og musik er noget med Stradivariusser og blokfløjte.

Vi ses foran og bag TV-skærmen onsdag den 16. februar.

KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN KLIP TIL KANTEN

HVA' VIL I HAVE I BEAT ?

Jeg kan godt lide følgende faste rubrikker i BEAT:
(Det ikke ønskede overstreges. Vær omhyggelig!)

- ja/nej: Lederartiklen
- ja/nej: Kort og godt om stort og småt
- ja/nej: Ole Johns: Film og filmfolk
- ja/nej: Carsten Grolins: Musik og musikfolk
- ja/nej: Kurt Skjoldby skriver
- ja/nej: Thøger Olesens TV og radiosnak
- ja/nej: Torben Bays sport og sportsfolk
- ja/nej: Rille Race
- ja/nej: Idolbarometret
- ja/nej: BEAT's Brevklub
- ja/nej: Skriv til BEAT
- ja/nej: Peter Belli stiller spørgsmål til ...
- ja/nej: Englands og USA's Top Ti

Hvad er bedst, næstbedst og dårligst?

Hvilken side (skriv sidetallet) synes du er

bedst i dette nummer af BEAT?

Hvilken side er næstbedst?

Hvilken side er den dårligste?

Følgende rubrikker er udgået. Skal de genoptages?
(Det ikke ønskede overstreges)

- ja/nej: Skriv til Gunilla Thorn
- ja/nej: Skriv til Sir Henry
- ja/nej: Sexualproblemer
- ja/nej: Tidens toptekst
- ja/nej: Torben Hoyers: Midt i en Poptid
- ja/nej: BEAT's filmroman i billeder
- ja/nej: Top 25 (Danmarks hitliste)
- ja/nej: Stjernevejen (horoskoper)

Hvad vil I have?

- ja/nej: Er det en god idé med vor fortsatte roman?
- ja/nej: Kan I lide serier i stil med: „Hjemme hos ...“?
- ja/nej: Vil I have mange læser-konkurrencer?
- ja/nej: Vil I helst have stof om danske navne?
- ja/nej: Eller vil I helst have stof om udenlandske?
- ja/nej: Vil I have flere farvebilleder?
- ja/nej: Eller skal vi hellere bruge pladsen til flere sort/hvide billeder og nyheder?
- ja/nej: Kan I lide vores annoncer ...?
- ja/nej: ... Eller skal vi hellere skære sidetallet ned til 24 sider igen?

Hvem i din familie læser BEAT:

ja/nej: Far?
ja/nej: Mor?

ja/nej: Søster (alder:)

ja/nej: Bror (alder:)

Hvilke andre: alder:

..... alder:

Denne kupon er indsendt af:

Navn:

Adresse:

.....

Alder: år.

GEORGE HARRISON SKRIVER TIL BEAT:

Der er blevet skrevet meget om The Beatles, men vi har ikke set noget, som Beatles selv har skrevet.

Her præsenterer vi læserne for den første artikel, som et medlem af gruppen står fadder til.

George Harrison fremfører sin mening om de andre i gruppen, og om sig selv. I hvilke henseender er de ens? Og i hvilke forskellige? Hvordan smelter man lighederne og forskellene sammen?

George Harrison giver os et intimt billede af de fire musketerer i popverdenen, der har svoret hinanden troskab for evigt:

John og jeg bor i villa, mens Ringo og Paul har hver deres lejlighed.

John og jeg har praktisk talt ingen naboer. Han bor i Weybridge og jeg i Esher.

Begge byerne ligger i grevskabet Surrey, tæt ved hovedvejen til Portsmouth.

På en måde kan man vel sige, at vi er forstadsbeboere, da vi alle fire bor i udkanten af London. Og vi ligner de ni millioner andre mennesker.

Selv med anvendelse af sin vildeste fantasi kan man ikke hævde, at vi ejer nogle herresæder. Lad os hellere kalde det bekvemme og hyggelige hjem. Folk står ikke og stirrer udenfor. For eksempel er der ikke noget mærkeligt ved min villa.

Amerikanerne påstår, den er i rigtig „ranch“-stil, men det synes jeg ikke. Det er bare et dejligt sted at komme hjem til. Der er have og alt andet, der ellers skal være. Jeg ved, at man altid spekulerer på, hvordan en Beatle bor.

Hvad angår mig selv, kunne man samsænd ikke se, det var en musiker, der boede der. Hvis der ikke lige var en fem-seks guitarer i huset. Det giver et personligt præg på hjemmet.

Møblerne er pæne, men på ingen måde noget ud over det vanlige, og jeg har ingen souvenirs fra vore rejser hængende på væggene.

Jeg elsker mit hjem, og de andre elsker også deres. Eftersom vi arbejder sammen og kender hinanden så godt, at vi på forhånd ved, hvad de andre tænker, gør vi det samme, når vi har fri. Vi har de samme meninger om de fleste ting.

Det skulle ikke undre mig, om Ringo og Maureen's søn kommer til at ligne John's og Cynthias's lille fyr.

Og hjemme har vi det ens allesammen. Vi er vokset op sammen til en enhed, der tænker og taler ens.

TØJ FOR 800 KRONER

Vi samler alle fire på plader og kan lide at fotografere af og til. Og så elsker vi at købe tøj.

Vi bruger allesammen den samme størrelse og har hver henimod 40 sæt tøj derhjemme. Når vi bestiller nyt tøj, bliver det til tre, fire eller seks sæt ad gangen, og sædvanligvis går vi til den samme skrædder. Det er Dougie Milings, skrædderen i Soho, som har

specialiseret sig i at sy tøj til underholdningsbranchens folk.

Da vi første gang kom ind i hans forretning, var der ingen, som kendte os. Vi ville have noget smart spilletøj, og selv om vi i starten ikke syntes om

Dougie lavede også tøjet til vor anden film, og det var ikke nogen lille ordre.

Vi skiftede ofte og havde en tre-fire kombinationer af hvert. Vore garderober er velforsynede nu for tiden, og det bliver de nok ved med at være i lang tid, for tøj er vor store svaghed.

Vi kan ikke nå at slide tøjet op, så vi forærer det væk, som vi ikke længere vil have. På den måde er der altid plads til noget nyt.

Efter så mange år sammen har vi selvsagt udviklet den samme smag om mangt og meget, men alligevel er vi forskellige på mange punkter.

PÅ EEN MÅDE

... Næmlig den, at vi på grund af berømmelsen ikke kan få del i mange af

Dougie's tøj, fandt vi, han var en hyggelig fyr, og så gav han os specialpriser.

Senere bestilte vi mere hos ham, og han syr stadig for os.

Vi drømmer ikke om at gå til en anden. Gennemsnitlig koster hvert sæt 800 kroner.

Vi er ikke firlinger, omend det undertiden kan virke sådan.

Vi plejer således at gå ud sammen, når vi er på turne. Vi spiser sammen og går på bar sammen.

Når vi tager imod en indbydelse, kommer vi alle fire.

Når vore koner eller veninder er der, plejer vi også at tage dem med alle fire.

Man kan godt sige, at vi er en sammensvejet familie, eftersom pigerne også holder sammen.

Vi går i biografen, når der er arrangeret en særforestilling. Så er vi otte, ikke fire. Det er folk vant til. Ser de f. eks. en af os på en restaurant, ser de sig altid om efter de andre, og finder dem for det meste.

Da vi var i Obertauern i Østrig ved indspilningerne af vor anden film, spiste pigerne ved samme bord. Det ville ikke have faldet nogen ind at lave om på det. Vi traf ofte sammen om aftenen. Der var ingen, der spurgte, hvad de andre skulle lave, men hvad vi skulle foretage os sammen. Når den ene eller den anden ikke er der, føles det, som er vi ved siden af os selv, og vi har det ikke slet så morsomt. Vi behøver hinanden for at føle os som den vanlige helhed.

ENTEN ALLE ELLER ...

Det er derfor, vi har sagt — og vi vil sige det igen — at skulle en af os holde op, pakker vi alle sammen.

Det har aldrig stået os så klart, som da vi begyndte at indspille film. Det betyder dog ikke, at vi altid er på bølge-

længde. Det ville være helt tosset, om vi ikke af og til havde forskellige opfattelser. Det er 100 procent rigtigt, at vi ikke kommer i slagsmål, selv om vi en gang imellem ikke synes og siger det samme.

Selvfulgelig skændes vi nu og da, men det er bagateller, der hurtigt er glemt igen. Tro nu ikke af den grund, at vi er uadskillelige. Det sker f. eks., at vi holder ferie vidt forskellige steder, men selv da er vi ofte to sammen i stedet for at være helt alene. Jeg holder f. eks. meget af at rejse, især til de varme lande. Blandt de tropiske steder er Tahiti sagen. Der var jeg sammen med John, og vi syntes begge, det var et herligt sted.

Jeg kunne godt tænke mig at tage ophold et sted som Tahiti i mindst to uger hvert år. Jeg synes også om Hong Kong, selvom vi så meget lidt til byen.

Folk siger, at den og den af os kan lide det og det. Det er også i orden, for i en gruppe som vor kan det ikke nytte, vi er for forskellige, det er ikke godt. Man elsker således at dele os op i grupper:

De fleste forestiller sig, at John og Paul altid hænger sammen, og derfor bliver Ringo og jeg naturligtvis sat i bås sammen. Det er helt forkert. Det var ikke første gang, John og jeg var på egen boldgade, da vi tog til Tahiti.

Desuden er vi, som jeg før sagde, naboer, og det er ikke nogen tilfældig-

hed. Men Paul og jeg har også en del tilfælles. Vi kan begge lide at fotografere og har samme bilmærke, Aston-Martin. Vi har begge en minibil til kortere ture.

Endelig er vi begge ugifte.

Nogle tror, at John og Paul holder sammen, eftersom de skriver vore sange, men kun få tænker på, at vi alle fire skærer melodien til, når John og Paul er klar, hvilket ikke tager så lang tid.

John og Paul giver os en rå version. Så sætter jeg min solostemme til,

Fattige på eet område. Ja, men rige på mange andre felter. Ikke fordi penge betyder alt for os. Vi var f. eks. helt ustyrlige af glæde den dag, vi fik MBE-medaljerne.

-JEG VILLE GIVE EN FORMUE FOR AT

INGEN RUMKAPSEL

Vor verden er ikke hermetisk tillukket. Den er ikke nogen rumkapsel.

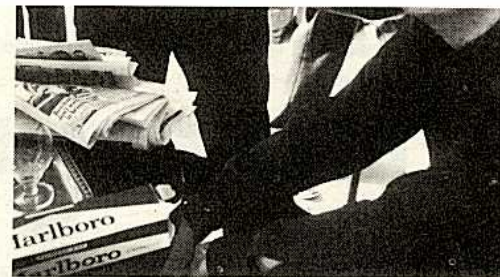
Vi følger nøje med i det, der sker i verden. Selv læser jeg aviser som alle andre. Jeg ville gerne læse mere, men vi har ikke så megen tid til overs.

Vi plejer at lave grin med, at vi ikke ved, hvad der hænder omkring os, fordi vi ikke har noget med det at gøre.

Det er bare for sjov.

Jeg vil ikke påstå, at vi er eksperter i verdenspolitik, men vi er lige så interesserede i Vietnam som andre mennesker.

Vi hader krig. Vi læser aviser. Vi

Som gode venner er vi næsten altid sammen. I pauser eller på fridage kan vi heller ikke udholde at undvære hinanden.

nok, hvilket er en logisk følgeslutning, men det er en ren misforståelse.

Vi er kommet langt uden alvorligere kriser, men vi har haft mange problemer og bekymringer.

Jeg tror ikke på, at vi en skønne dag kommer til at trække os tilbage og slå os til ro med millionerne. Jeg tror, at vi vil fortsætte og fortsætte. Vi kommer aldrig til at trække os tilbage. Vi må fortsætte.

Showlivet er en del af os. Vi har lært en masse, siden vi begyndte at optræde sammen. Een ting, som vi aldrig har lært og sikkert heller ikke kommer til at lære, er kunsten ikke at foretage sig noget.

ved, hvad der er sket i dag. Vi går ikke rundt med lukkede øjne.

Jeg ved, jeg burde læse noget mere, og når John siger, at „Alice In Wonderland” er hans yndlingsbog, betyder det ikke, at det er den eneste, han har læst.

Folk elsker at tro, at vi er os selv

– Vi har gode venner i branchen. Cilli Black er en af dem. Her slapper Paul og John af i en pause under optagelserne til vort seneste TV-show.

ER VI FATTIGE

glæder, som almindelige mennesker betragter som hverdagens selvfølgeligheder

og Ringo slår sig ind på trommerne.

Een ting er sikker. Hverken Ringo eller jeg er jaloux på de andre, fordi de skriver vore numre. Jeg er lige så stolt for ikke at sige stoltere over, det er John og Paul. Ringo og jeg har overladt komponistvirksomheden til dem, og vi er mere tilfredse med at have det på den måde.

Det vil jeg gerne gøre klart een gang for alle, da jeg så ofte er blevet misforstået på det punkt.

Jeg har aldrig sagt, at John og Paul laver dårlige melodier. Punktum, færdig. Hvad jeg derimod HAR sagt er, og det vil jeg sige een gang til, de bedste melodier tager kortest tid at lave.

De laver både gode og mindre gode ting, men deres dårlige melodier er stadig bedre end gennemsnittet af gode ting, vi får fra anden side.

PENGE ER IKKE ALT

Ringo og jeg får jævnligt at høre, at John og Paul tjener meget mere end vi. Folk må synes, det er sjovt, men de kan godt holde op, det rager os en hostblomst. Så stærkt interesserer vi os heller ikke for penge.

Vi ved, at ingen af os har strøet om sig med penge eller nogen sinde vil gøre det, lige så lidt som nogen af os har spekuleret på at anbringe hver eneste øre så sikkert som muligt.

Vi har de samme økonomiske eksperter, der passer på vore penge, hvilket vil sige, at vi stort set giver vore penge ud på de samme ting.

Rent instinktivt er vi meget ens på det punkt.

Vi har skaffet os omtrent det samme udstyr, som har kostet godt og vel det samme. Ingen af os vil give efter for en pludselig indskyldelse og anskaffe sig et slot, en ø eller et slagskib.

Vi har ikke lyst til at købe store og dyre ting. Så enkelt er det. Derfra undtaget er tøj, som jeg sagde før. Vi er rige sammen, og man kan faktisk godt tale om, at vi også er fattige sammen.

Vor fattigdom, om jeg må kalde den sådan, gælder de ting, vi går glip af, forvi vi er dem, vi er.

Vi kan f. eks. aldrig gå rundt og se på vinduesudstillinger. Vi kan ikke sjokke rundt i et stormagasin. Vi kan ikke gå os en tur i Regent Street. Vi kan ikke gå i byen og drikke en kop kaffe. Vi kan ikke sætte os ind på en hyggelig restaurant og få lidt mad.

I kan sikkert forstå, hvorfor vi ikke kan gøre det. Folk spørger ofte, om vi ikke savner alt det der. Ville det ikke være rart at kunne gøre som andre mennesker?

Skal jeg være helt ærlig, savner vi det faktisk ikke, eftersom vi har prøvet det før. Vi savner det ikke i dette ords egentlige forstand.

Vi har det vel sådan i en fire-fem år fremover, måske lidt længere, og bagefter kan vi igen gøre, som vi selv vil. Det vil blive præcis som før, men i øjeblikket må vi tage det, som det er.

Det er faktisk ikke så slemt. Vi tjener jo penge, mens vi venter.

Desuden er vi ikke de fanger af be-
rommelsen, som folk tror.

KUNNE GÅ EN TUR I ET STORMAGASIN

MARATHON- LØB I RINGSTED

Selv om vi sluttede redaktionen af dette nummer, endnu for vi holdt konkurrencen i Ringsted, tør vi godt sige, at kampen om „Sjællands-mesterskabet i Popmusik 1966” blev hård — og langvarig. Ikke mindre end 38 orkestre var tilmeldt.

Festen startede allerede kl. 16 i søndags og varede til midnat. Konkurrencen blev afbrudt to gange, for at folk kunne hvile ørerne til The Hitmakers dansemusik.

De fire gutter har været med på hele turen — og skal også med på resten. Det har vi været glade for. De er sjove og dygtige, og vi, der har glæden af at være sammen med dem også bag scenen, har lært dem at kende som gode kammerater.

Fredericia Teater sydede af dansebegejstring, da Hitmakers gik på scenen. Under konkurrencen var der mere lytte-og-se-på-stemning.

HURRA FOR JYDERNE

— bedste orkesterkvalitet blev fundet, da de nordjyske og sydjyske orkestre stævnedes mod Randers og Fredericia. Fire jyske grupper går nu til DM.

Da man var nået igennem de første orkestre ved afviklingen af det nordjyske mesterskab i popmusik på „Jylland” i Randers, troede vi faktisk, vi var gået forkert.

Det lod nemlig absolut ikke som amatørorkestre ..

Ved afviklingen af de københavnske semifinaler havde vi ofte taget os til hovedet, om ikke andet så for at skåne ørerne for en larm, der afgjort ikke havde meget med musik at gøre.

I Jylland var orkestrene imidlertid af så høj en standard, at det var uhyre vanskeligt for dommerne at finde frem til en vinder.

Konkurrencen var knivskarp såvel i Randers som i Fredericia.

I Randers løb The Powers fra Høbro af med sejren, men de var meget hådt trængt af Mac Martin and his

Scotsmen fra Dronningborg ved Randers, der blev nr. 2.

Mac Martin and his Scotsmen er faktisk en historie for sig.

For deres vedkommende er der ikke tale om noget scenenavn, idet orkesterlederen hedder John McMartin og stammer fra Skotland.

Orkestret optrådte i, hvad der lignede ægte skotske kilts og vitterligt også var det. John McMartin, der stammer fra Glasgow i Skotland, havde fået dem tilsendt fra sin familie derovre. Han mente, at når man tog et originalt scenenavn, måtte også sceneudstyret svare dertil.

Orkestret præsenterede ydermere to numre, der var skrevet til dem af Frantz Liszt. Heller ikke det er nogen vittighed, idet orkestrets singleguitarist hedder Frantz Liszt.

Hans to kompositioner, der spillede ved mesterskabet, var „How Can I Live Without You” og „Please Love Me Too”, men vi kommer givetvis til at høre mere fra ham, for hjemme i skuffen har han godt 30 egne kompositioner liggende klar.

De sydjyske mesterskaber, der afvikledes på Fredericia Teater, vandedes af Horsens-orkestret The Rockets, der var af virkelig god kvalitet.

Også i Fredericia var konkurrencen mellem det vindende orkester og

orkester nr. 2 knivskarp. Der er da heller ingen tvivl om, at vi kommer til at høre mere til Tønder-orkestret The Tommyguns, der var en særdeles værdig nr. 2. Det var glædeligt at se den store interesse for musikken.

Festen havde samlet mange deltagende orkestre og fulde huse i både Randers og Fredericia, men fremfor alt var det en virkelig fornøjelse at lytte til de jyske orkestre, der var af en standard, som man vist ikke rigtigt havde forestillet sig i hovedstaden.

OG SÅ SES VI I ODENSE DEN 12. FEBR. THE KINKS bliver hovedattraktionen i Fyens Forum (se side 8).

Lørdag den 12. februar når vi frem til Odense, hvor Fyens Forums store sal skal danne rammen om „Fynsmesterskabet i Popmusik 1966”.

21 orkestre er tilmeldt. Vi kender et par af dem. De er gode, så meget tyder på, at det bliver en virkelig god konkurrence. Den afvikles i Odense som bal.

Foruden The Hitmakers, der som overalt i turneen er med ved denne fælles BEAT-HIT-konkurrence, er det lykkedes os at få en virkelig stor attraktion med som topnummer: THE KINKS.

Orkestrene i Randers tog alle midler i brug for at nå førstepladsen. For en af guitaristerne var det end ikke nok at være på tæerne.

Også d'herrer dommere og konferenciers måtte på dansegulvet. Her fører Poul Borum sig kraftigt frem med en ung dame i Fredericia.

Første gang Kinks var i Danmark, husker vist alle. Det var dengang politiet brød ind i Tivolis Koncertsal, så koncerten blev helt ødelagt.

Anden gang, de besøgte os, optrådte de i Fyens Forum for totalt udsolgt hus. 60 betjente sad i beredskab på Politigården lige overfor Fyens Forum, men heldigvis viste fynboerne sig fra den rigtige koncertside. Der blev ikke brug for betjente.

Nu kommer de altså tredie gang, og vi glæder os til at præsentere dem for anden gang i Odense. Siden sidst har

de haft adskillige hits, og de har bevist, at de formår at holde pladsen som verdens topgruppe nr. 3 efter Beatles og Rolling Stones. Det bliver en fest aften i Fyens Forum lørdag d. 12. februar.

Og her er så listen over tilmeldte orkestre fra Fyn:

The Skylarks, Fraugde ... Les Mann, Fruens Bøge ... The Night Riders, Knarreborg ... The Swellguys, Vissenbjerg ... The Rockfighters, Odense ... The Jackpots, Strib ... The Black Bat-men, Fåborg ... Menasis, Odense ... Leif Pedersens Orkester, Kværndrup ... The Riding Devils, Odense ... The Burtons, Holmstrup ... Jens Peter Jensens Orkester, Jordløse ... Candy Boys, Odense ... The Baronets, Årup ... Queen Stones, Odense ... The Whose, Odense ... The Beatstones, Tåsinge ... John Woldgårds Orkester, Glamsbjerg ... Stikkontakterne, Assens ... Mafia-Group, Odense ... The Jinks, Karremose ...

Ekstra: Som solistorkester kommer i øvrigt endnu et Odense-orkester, som dog kom for sent til at deltage i konkurrencen. Det er fire piger i alderen 17—19 år. De kalder sig THE RAG DOLLS.

Her er de nordjyske mestre
THE POWERS

...og her er de sydjyske
THE ROCKETS

Og her er nr. 2'erne

Nordjylland:

MAC MARTIN
AND SCOTSMEN

Syddjylland

THE
TAMMYGUNS

Utallige danske og udenlandske grupper

eller gruppe-medlemmer køber tøj i:

NYHAVN 13

Bl. a. kan vi nævne

københavnsmestrene **STOKE SECT**

BEEFEATERS
BEETHOVENS
BLACK-BEATS
BOOTJACKS
CARAVANS
CLIDOWS
DEFENDERS
GIRLS BOYS

JOE E CARTER
JOHNNY DEE
LOLLIPOPS
LIONS
KENNY AND THE STRINGERS
MATADORERNE
PETER BELLI og RIVALERNE
Sir HENRY and his BUTLERS
SOMEONES

Vi fører konstant på lager hvide håndmalede
sejldugstasker til kr. 15,85. (Samme taske koster uden
motiv på kr. 7,95).

Brian Jones blusen lyseblå-bordeaux fløj kr. 47,50

Anorakker - den ægte Nyhavn-grønlander fra kr. 38,50

Anorakkjolen - i mange farver kr. 44,50

Islandertrøjer kr. 78,00 - kr. 84,00

Stortrøjer, damer kr. 128,00

Stortrøjer, herrer kr. 98,00 til 135,00

Lammeskindspelse:

Hvid pjækkert m. krave kr. 358,00

Hvid pjækkert m. hætte kr. 398,00

West side sweater, alle farver og str. orlon 29,50

Regntøj i alle variationer

MASSER AF BUKSER

Ternede, sribede, ensfarvede, lige ben med og uden
opslag, bredrillede P. J. Proby bukser, Jan Due buks
i grå og sort flannel og naturligvis alt i cowboybukser.
bl. a. Lee og Wrangler

Priser varierende fra kr. 78- 68- 58- 48- 42-

Vi har forretningen fyldt med det nyeste moderigtige
tøj til ungdommen, mange modeller kan kun købes i
»Tretten«, da vi har egne specialsystemer.

Er det umuligt at kigge ned til os i Nyhavn nr. 13 så
skriv til os og benyt nedenstående kupon som bestil-
lingsmiddel — vi sender over hele landet pr. efterkrav
og med 8 dages returret. Da mange af modellerne er så
eftertragtede, at måske netop dem De bestiller er ud-
solgt, bedes De opgive, hvor længe De evt. vil vente,
eller om der evt. er andre modeller De kan bruge. Husk
at opgive livmål, højde, og ved bestilling af bukser ind-
vendig skridtmål.

Kuponen sendes til: UNGDOMMENS MØDESTED
NYHAVN SKIBSHANDEL, Nyhavn 13, København K.

Jeg bestiller hermed:

beat nr. 3

..... a kr.

..... a kr.

bedes tilsendt nedenstående adresse pr. postefterkrav:

Navn:

Adresse:

KLIP ANNONCEN UD OG GEM DEN - i næste nummer fortællers hvorfor. KLIP ANNONCEN UD OG GEM DEN

KINKS COMES

Bliver hovedattraktion ved Fynsmesterskabet i Popmusik 1966 den 12. februar i Fyns Forum. — Titlen på Dusty Springfields næste plade er „Peter Belli”. — Paul McCartney's „Michel” bliver ny verdenshit.

12. februar besøger The Kinks for tredje gang Danmark.

De er ved denne lejlighed solistattraktion ved afviklingen af det fynske mesterskab i popmusik, der afholdes i Fyns Forum. Odense.

The Kinks kommer ikke alene til at sætte prikken over i'et i Odense.

Carsten Grolin skriver om

MUSIK OG
MUSIKFOLK

De er tillige hovedattraktionen ved en koncert som SBA afholder samme dag i K.B. Hallen i København.

Toppen af dansk pop medvirker ved dette showbal.

I modsætning til „Yesterday”, hvor Paul McCartney akkompagneredes af en kammerkvartet, er hans nyeste hit „Michelle” backed af de andre Beatles.

„Michelle” er dog holdt i ganske samme stil som „Yesterday”, og som denne er også Michelle blevet indspillet af flere andre kunstnere.

Størst succes har den engelske gruppe The Overlanders haft med deres version.

Den tyder på at blive det helt store gennembrud for gruppen, der for to år siden havde en pæn hit med „This Golden City”.

John Mills, huskomponist for Tom, „Thun-

The Kinks rider stadig højt på succes'ens bølger. De er nr. 6 i England med deres nyeste single „Till The End of The Day” og på hastig vej op i USA med „A Well Respected Man”. Sidstnævnte er også populær herhjemme i sin danske version „Helt Igennem Respektabel”, sunget af Peter Belli.

talte ham, at han var en stor fan af Tom Jones.

Ken Dodd regnes med rette for Englands førende komiker, men for alle kom det som et chok, da han debuterede som popidol med melodien „Tears”

Den slog alle rekorder på de engelske hitlister ved at toppe i hele seks uger, en præstation, som ikke engang The Beatles kunne gøre ham efter.

Tårene blev til en flod, for næste succes var „The River”.

„Tears” var dog nok til at sikre Ken Dodd den eneste engelske guldplade for 1965 og endnu en guldplade er hjemme med dens efterfølger „The River”.

Bobby Powell blev født for 23 år siden på en gård uden for Winnfield, Louisiana. Som den eneste af de 5 børn kunne Bobby ikke hjælpe til på gården på grund af medfødt blindhed.

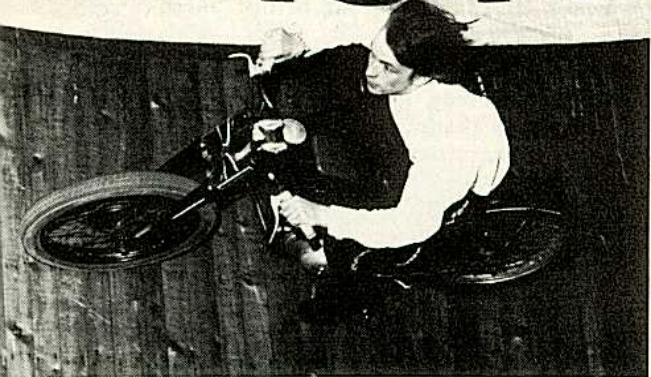
I en meget tidlig alder lærte han at akceptere en verden i mørke og søgte efter et eller andet, der kunne bringe lidt solskin ind i hans

liv. En venlig nabo begyndte at give ham klaverundervisning, og disse timer ved klaveret gav ham hans livsmod tilbage.

For bare et halvt år siden syntes THE SORROWS, at det var smart at sige: „Vi er ikke specielt interesseret i en stor hit”. Nu da det er sket, indrømmer sangeren DON MAUGHN, at „TAKE A HEART” har vendt helt op og ned på deres tilværelse. „Idag skal vi i virkeligheden arbejde 10 dage om ugen. De, der booker os, har åbenbart den teori, at vi har sovet de sidste 18 måneder, og så kan vi glimrende klare os uden søvn de næste 18”.

Komikeren BENNY HILL elsker at skrive sange, og han gør det helst, når han er i nærheden af Marseilles. Et af hans morsomeste numre er netop blevet til under en turisttur i Marseilles' omegn. Resultatet blev en parodi på folkesang med titlen „WHAT A WORLD”. Det er en virkelig inciterende ting med et meget fint guitar-akkompagnement.

CASTR

Med Dusty Springfield som talerør styrer Peter Belli mod succes i England. „Peter Belli” er nemlig titlen på Dusty's næste plade.

derball”, Jones kendes ikke af navn herhjemme, men som komponist til Dusty Springfields hit „In The Middle of Nowhere”, er han et navn at lægge mærke til.

Danmarks top-pop idol, Peter Belli, er vel ikke det mest kendte navn i England i dag, men John Mills' seneste komposition skulle gøre sit til, at navnet Peter Belli snart er kendt af hvert barn i England, idet titlen på John Mills' seneste komposition er „Peter Belli”.

Som det var tilfældet med „In The Middle of Nowhere” synges også „Peter Belli” af Dusty Springfield.

Peter Belli mødte John Mills under sin seneste turné i England, hvor han bl. a. for-

Paul McCartney fik i sin tid dette til lykke-kys af Danmarks yngste Beatlesfan for sine succeser. Kom han til København i dag kunne der blive endnu et lykønskingskys for „Michel” som er på vej til at blive det helt store verdenshit.

OG DET GØR

YARD- BIRDS

(Still I'm sad)

OGSÅ

Til marts kommer den engelske topgruppe The Yardbirds på deres første Skandinaviens-turne. The Yardbirds spillede sammen som gruppe allerede før man satte strøm til guitarerne, men det var samme strøm, der gav dem det endelige stød opefter.

Navnet Yardbirds fandt de i et leksikon. Det er betegnelsen for de vagabonder, som holder til omkring godsterrænnerne i Amerika, og som disse vagabonder har også The Yardbirds udvist et sammenhold, der er en sjældenhed i tidens popverden.

Den oprindelige singleguitarist, Eric Clapton, er den eneste, der har forladt gruppen. Hans studier tvang ham til det, da Yardbirds blev hel-professionelle.

Som erstatning for Eric Clapton anbefalede The Yardbirds' gode ven, jazzmusikeren Jimmy Page, guitaristen Jeff Beck, der netop havde forladt sin gruppe, The Tridents, fordi den spillede for flad pop.

Meget i kraft af Eric Clapton's indflydelse havde Yardbirds udviklet sig til en førsteklasses rhythm and blues gruppe, og det var da også med et sådant nummer, de slog deres navn fast blandt de førende grupper i England.

Melodien „For Your Love” indledte det musikalske forår for The Yardbirds, da den toppede de engelske hitlister i begyndelsen af april 1965. For Jeff Beck var det alle tiders chance at komme med i The Yardbirds netop da, men på den anden side var han ikke altid lige glad for situationen, når fans spurgte, om det var ham, der spillede på pladen. Det var den sidste plade, hvorpå Eric Clapton medvirkede. Jeff Beck havde kun været med i gruppen to uger efter, at „For Your Love” nåede førstepladsen.

Selvom Yardbirds med Jeff Beck's ankomst gik over i en lidt mere poppet version af rhythm and blues, beholdt gruppen det særlige præg, der altid er over dens numre.

The Yardbirds holder fast, og det samme gør deres fans ved gruppen, der med sit særprægede og eminente spil sørger for, at deres melodier ikke går i glemmebogen.

Meget af dette særpræg skyldes, at Yardbirds ikke blot nøjes med den traditionelle guitar- og trommebesætning, men anvender endog meget usædvanlige instrumenter.

Således har de på „For Your Love” anvendt en sitar, et gammelt indisk strengeinstrument med ikke mindre end 80 strenge, og på en af deres nyeste plader „Evil Hearted You”, der oprindeligt er en gregoriansk krigsang, har man anvendt en harpiscore, stamfaderen til spinettet, der så igen er stamfader til vore dages klaver.

Teksten til „Evil Hearted You” gjorde, at Yardbirds blev påduttet religiøs spekulation, men pladen blev alligevel en hit.

Kritikken var ikke årsag til titlen på deres efterfølgende hit „Still I'm Sad”, og der er ingen tvivl om, at vi kan glæde os til d'herre Keith Relf, Jeff Beck, Chris Deja-Paul Samwell-Smith og Jim McCarty's første, men sikkert ikke sidste besøg her i Skandinavien.

Selv om gruppen hedder Yardbirds, er deres musik absolut ikke det rene pip.

Med sin fremragende præstation i Meredith Wilson's skuespil „The Music Man” har den amerikanske sanger Bobby Vinton sat kronen på værket for ikke mindre end tre karrierer: som orkesterdirigent, sanger og skuespiller.

Bobby Vinton's far var også orkesterdirigent og inspirerede tidligt sønnen til at slå ind på den musikalske løbebane.

Bobby Vinton lærte da også i en tidlig alder at spille. Han håndterer i dag såvel saxofon som trombone og klarinet.

Allerede i gymnasiet havde Bobby Vinton dannet sig eget orkester, og det var da også som orkesterleder, han slog igennem i foråret 1961.

Han fik kontrakt med grammofonelskabet Epic, der i den grad satsede på den unge mu-

mr. music man

siker, at man udsendte en LP betitlet „Dancing At The Hop”. Denne LP efterfulgtes af LP'en „Bobby Vinton, A Young Man Plays For His Little Darlings”.

Disse to LP plader var af så fremragende kvalitet, at det amerikanske musikblad Cashbox valgte Bobby Vinton's orkester til det mest lovende dansorkester i 1961.

Damer kan aldrig stå for en buket røde roser, så da Bobby Vinton året efter gjorde sin sangerdebut med at overrække en sådan buket røde roser i skikkelse af singlen „Roses Are Red”, var succes'en hjemme, og til dato er der solgt ikke mindre end tre millioner „buketter.”

Bobby Vinton hvilede imidlertid ikke på laurbærrene, undskyld roserne, men fulgte succes'en op med sange som „Blue Velvet”, „Blue on Blue” og „Clinging Vine”, der som alle Bobby Vintons plader efter debutsucces'en var sikre gæster i USA's Top 20.

Bobby Vinton's talent som orkesterleder har gjort hans orkester til musikalsk baggrundssound for navne som Connie Francis, Bobby Vee og Brenda Lee.

Bobby Vinton's sanglige talenter har skaffet ham engagementer i alle de fornemme amerikanske TV-shows og garanteret fuldt hus for koncertarrangører.

Manfred Man: „There's No Living Without Your Loving/Let's Go Get Stoned" ... „Tired of Trying/I Put a Spell on You". EP (HMW)
Hvis Eric Burdon (Animals) er verdens bedste „hvide" Rhythm and Blues-sanger, er Paul Jones garanteret den næstbedste. Jeg mener, Paul og Manfred Mann er de bedste. Nå, undskyld, jeg glemte vist anmeldelsen. Fire nye numre, gire gode numre.

The Righteous Brothers: „EBB TIDE/For Sentimental Reasons." (Sonet)
Melodien „EBB TIDE" giver et virkeligt bevis på, at The Righteous Brothers sagtens kan klare sig mellem navne som „Walker Bros." og „Everly Bros."

Jack Jones: „Love Bug/And I Love Her". (Kapp)
„Love Bug" er en god, hurtig, taktfast melodi. Beatles-kompositionen „And I love Her" er her fremført i et meget langsomt tempo, som fuldkommen ødelægger melodien.

Sandie Shaw: „How Can You Tell/If Ever You Need Me" (PYE)
Selv om hun ikke har nogen stor stemme, har hun virkelig fået noget

godt ud af „How Can You Tell". Melodien er hurtig og svinger godt. Jeg synes jeg vil lægge en del af rosen på komponisten, nemlig „Yesterday-manden" Chris Andrews.

Roger Miller: „England Swings/Good Old Days". (Philips)
Jeg forstår godt, han er blevet kåret

... og så mig selv, sa' hunden.

Joe E. Carter's Group: „Half As Much/I'm Gonna Change The World" (ECCO)
Det er jo ingen hemmelighed, at jeg foruden at være medarbejder på BEAT også spiller rytmeguitar i Joe E. Carter's Group.

Ligefrem sidde og anmelde vores egen plade med numrene fra TV forleden i rosende vendinger vil jeg ikke bryde mig om. Selv om jeg synes, det er en god plade. Og selv om vi kan sige, at det er den første af vore tre plader, vi selv er tilfredse med.

Så derfor vil jeg nøjes med at sige: Gå hen og køb pladen i grammofonforretningen. Så kan I selv dømme.

RILLE-RACE

JØRGEN JENSEN skriver om de nye plader

til „Den mest populære C og W-sanger i USA i 1965". Først melodien „Dang Me" så „Kansas City Star" og nu „England Swings", der er lige så frisk og underholdende som de foregående.

Blue Boys: „Jeg drømte noget .../Lykken kommer, lykken går." (Metro-nome)

The Blue Boys har altid været underholdende og morsomme at høre på, også denne gang, hvor de prøver med en „protest"-sang, er de helt på toppen.

Chris Barber's Blues Band: „Howling For My Baby/Long Tall Shorty". (Sonet)

Det har altid været poppen, som har stjålet ideer fra jassen, men Chris har nu forsøgt at gøre det omvendte med melodien „Long Tall Shorty" (Kinks).

Melodien her er lige så iørefaldende i jazz-rytme som i beat-rytme.

The Spencer Davis Group: „Keep On Running/High Time Baby". (Sonet)
En velfortjent førsteplads på den engelske hitliste. Det er den bedste singleplade, jeg har hørt i lang tid.

Buffy Sainte-Marie: The Universal Soldier/He Lived Alone in Town. (Amadeo)

Da de fleste kender melodien „Universal Soldier" vil jeg kun sige, at denne er originalversionen og er mindst lige så god som alle efterligningerne.

The McCoy's: „Fever/Sorrows". (Atlantic)

Hvis man hører „Hang on Sloopy" først og „Fever" lige efter, lyder det som en fortsættelse i melodien, som om kun teksten bliver ændret. Det er ikke nogen hård kritik, for jeg kan godt lide „Sloopy".

Chris Andrews: „To Whom it Concerns/It' All Up to You Now." (Decca)
Begge sider er foruden at være sunget, også skrevet af Chris Andrews. Melodien „To Whom it Concerns" er en værdig afløser (og fortsættelse) af „Yesterday Man".

The Defenders: Sitting All Alone/Mercy (Sonet)

Det er nu dejligt en gang imellem at høre en dansk plade som man intet har at klage over.

Melodien „Sitting All Alone" er mere end en værdig efterfølger til „Woolly Bully". Selv om alle fire er dygtige musikere, skal singleguitaristen (Jens) og trommeslageren (Ken) have lidt ekstra ros. Det er nu engang dem, der får pladen til at svinge.

De synger i Melodi Grand Prix på søndag

Så skal de danske farver igen forsvares på det skønsanglige plan. Søndag aften sender radio og TV dansk Melodi Grand Prix. Disse seks solister konkurrerer om vinderpladsen med hver sin melodi:

DARIO CAMPEOTTO

„Hjerte for hjerte". Musik: Cand. jur. George Lemke, Virum. Tekst: Susanne Palsbo.

ANNETTE

„Melodien kan findes". Tekst og musik: Komponisten Vilfr. Kjær.

IB HANSEN

„Lille veninde". Tekst: Annelise Bredsdorff. Musik: Aksel V. Rasmussen.

SUSSI FABER

„Mon Coeur". Tekst og musik: Tegneren Kurt Ard.

GUSTAV WINCKLER

„Salami". Tekst og musik: Den 23-årige musikstuderende G. Møller Pedersen, Århus.

ULLA PIA

„Stop, mens legen er god". Tekst og musik: Guitaristen Erik Kaare.

VILDE WANDA

Når en sanger eller sangerinde begynder en karriere vælger han eller hun som regel hurtigt en bestemt sangstil som ligger bedst for solisten. Wanda Jackson er undtagelsen, der bekræfter reglen: Den smukke høje 28-årige Wanda Jackson spænder over et veldigt repertoire inden for pop'en.

Hun kan som få synge lige fra det vildeste rock'n'roll til det blideste soft-musik og slippe godt fra det.

Der er to grene inden for underholdningsmusikken som Wanda Jackson holder af at synge, to ting som er så vidt forskellige fra hinanden som nat og dag, nemlig rock'n'roll og Country- and Westernmusik.

Vi skal helt tilbage til 1958 for at finde Wanda Jacksons første hit. På dette tidspunkt sang hun for de amerikanske soldater som lå udstationeret i Japan, og her fik hun sit gennembrud med „Fujiyama Mama”.

Men allerede 1953 havde Wanda sit eget radioshow i en lille lokal radiostation i Oklahoma. Senere fik hun chancen i en stor TV-udsendelse og året efter fik hun chancen for en pladeindspilning „You Can't Have My Love”, denne plade kom på Contry- and Western- hitlisten og flere fulgte efter. Lige til i 1960 var hun en af de mest populære kvindelige Country- and Westernsangere i USA og det kom som et chock for mange da hun pludselig indspillede Elvis Presley-sangen „Lets Have a Party”.

Det var ikke så meget det, at hun indspillede denne udmærkede melodi, men alle havde naturligvis ventet en

westernudgave af sangen, og nu fik man den mest forrygende rock'n'roll udgave af denne sang som tænkes kunne. Efter at det første chock havde lagt sig, steg pladen til de helt store højder på hitlisten i USA og også i Europa blev den plade kendt. Hendes fans krævede mere af den genre og numre som „Whole Lot of Shakin' Goin' On”, „Long Tall Sally” og „Brown Eyed Handsome Man” fulgte hurtigt efter.

På ganske kort tid var Wanda Jackson fra at være USA's populæreste westernsangerinde nu den populæreste rock'n'roll-sangerinde.

Sammen med sin gruppe „The Party-Timers” fik hun nu så mange arrangementer, at hun havde dagene besat 2 år frem i tiden. Den store show-restaurant „Golden Nugget” i Las Vegas, havde hendes manager forsøgt at overtale til at tage Wanda bare for en enkelt aften, men på grund af de mange pladesucces'er blev kontrakten forlænget til 20 uger.

Men Wanda Jackson kan stadigvæk godt lide westernmusikken og sidste år udsendtes en LP-plade med Wanda Jackson, som blev nomineret i stil med en „film-oscar”, pladen hed „The Two Sides of Wanda Jackson” og viste hendes store talent. På den ene side synger hun udelukkende rock'n'roll-musik og på den anden Country- and Western.

Denne plade, som også fås herhjemme, burde være alle Wanda Jackson-tilhængers eje. Den indeholder hele Wanda Jacksons store repertoire.

KURT SKJOLDBY

skriver:

UNIVERSAL SOLDIER

blev gennembrud for **GLEN CAMPBELL**

Den amerikanske Glenn Campbell har sunget i snart mange år, men der skulle et specialarrangement af Donovan's store folkesangssucces „Universal Soldier” til, for at Glenn Campbell fik slået sit navn fast i både USA og her i Europa.

Glenn er oprindelig westernsanger, hvilket er naturligt, eftersom han er den syvende søn af en familie på hele tolv medlemmer, som boede på en stor farm i Arkansas. Når familien havde gjort dagens arbejde, slappede de af ved at synge og spille de gode, gamle westernsange. Glenn sang og spillede guitar, og allerede som seks-årig var han så dygtig, at han medvirkede i mange radioudsendelser.

I de første teenageår spillede han i sin onkels westerngruppe. Her blev han i 7 år. Så startede han sit eget orkester, men efter et par år opløste han det igen. Han ville som så mange andre forsøge sig i Hollywood.

Hans første chance kom i 1960, hvor han indspillede grammofonplader for et lille selskab med den kendte instrumentalgruppe „The Champs”, men kort efter dette bekendtskab brød han med dem og fik udsendt en solo-singleplade. „Turn Around - Look at Me” hed pladen og den blev et internationalt hit for Glenn Campbell. Her-

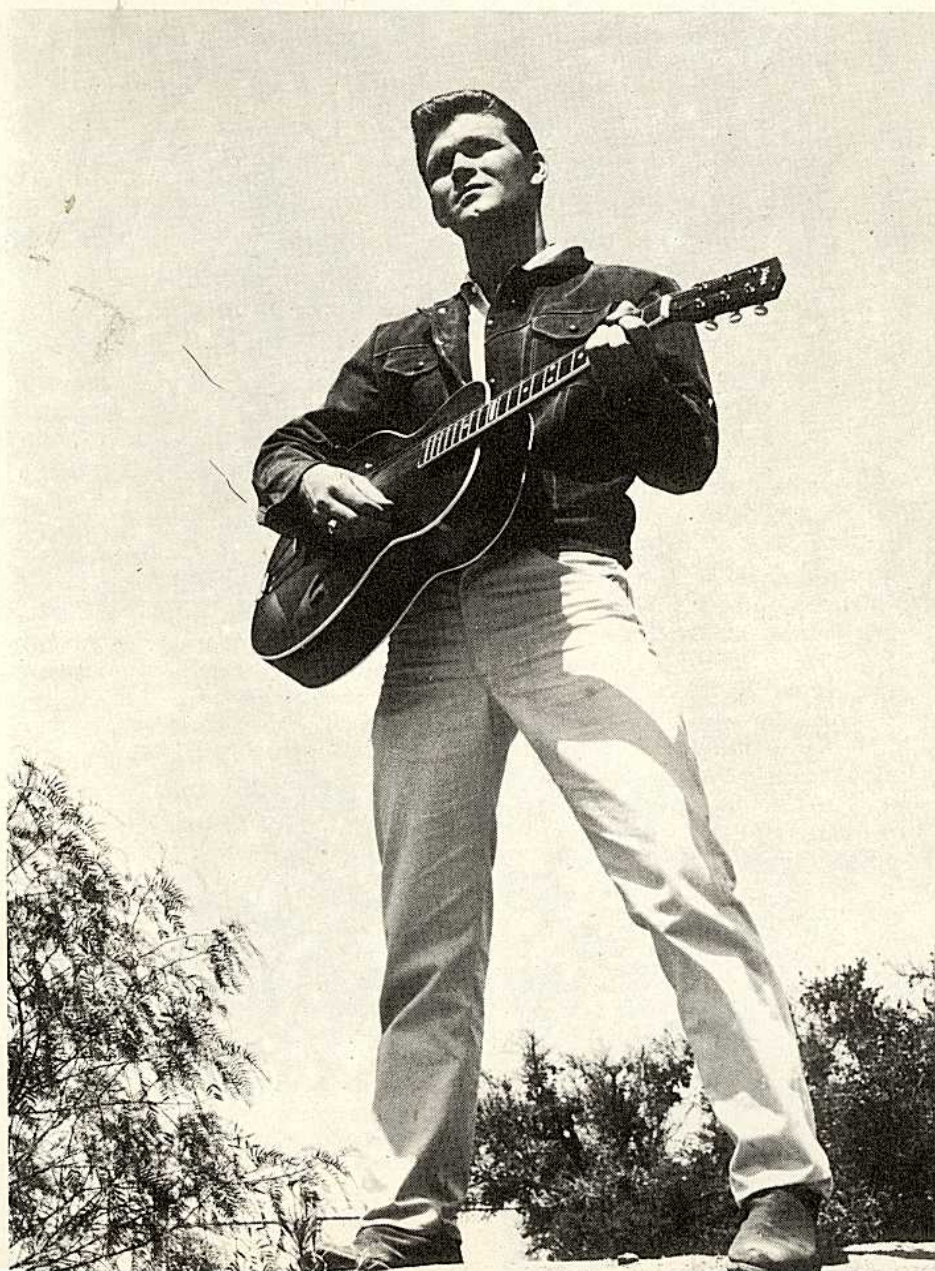
efter blev Capitol-pladeselskabet interesseret i ham og gav ham en meget fin kontrakt og hans første plade for dette selskab, „Too Late to Worry” viste, at Glenn var kommet for at blive. Alle hans plader kom på hitlisterne, men ingen nåede dog helt til tops.

Det skete først her i slutningen af 1965, hvor Glenn Campbell indspillede den kendte folkesang „Universal Soldier” i et specielt pigtrådsarrangement.

Efter ganske få uger placerede Glenn Campbells version sig foran Donovans ellers udmærkede indspilning. Glenn Campbell havde fået sit internationale gennembrud.

Efterfølgeren til „Universal Soldier” er udsendt og hedder „Private John Q” og denne plade skal måske afgøre, om Glenn fortsat skal blive i toppen. Glenn Campbell forsøger hele tiden at dygtiggøre sig både på det rent saglige og på det instrumentale område. Han kan foruden guitar nu også spille bas, violin, harmonika og slå på tromme.

Ind imellem de mange koncerter og pladeindspilninger slapper 27-årige Glenn Campbell bedst af, når han går på jagt eller fiskeri, men hans største hobby er den i USA så populære sport surf og vandski.

KORT OG GODT OM STORT OG SMÅT

Ved nytårstid optrådte Brian Poole and The Tremeloes i Fiesta Club i Stockton on Trent. De benyttede lejligheden til at holde et fabelagtigt nytårsselskab for deres mødre. På billedet skænker Brian Poole champagne for sin mor. I baggrunden gruppens basguitarist Alan Blakeley.

1. april 1966 udgiver John Lennon sin tredje bog. Den har endnu ikke fået nogen titel.

Herman's Hermits har til dato nået et pladesalg på mere end 12 millioner single og LP plader.

Beatles ny single „We Can Work It Out/ Day Tripper” synes sikker på en guldplade. Den solgtes i løbet af de første fem dage efter fremkomsten i mere end 750.000 eksemplarer.

Ringo Starr fik 60 pct. af stemmerne i en engelsk afstemning om, hvem der var bedste Beatle i filmen „Help”.

Johnny Halliday lavede hat-trick à la Elvis, hans første single efter militærtiden gik direkte til tops på de franske hitlister.

„Zorba”-komponisten, Theodorakis, er årsag til, at danskfødte Leslie-Ann Beldame har fået succes i England som folkesanger. Han har komponeret hendes hit „The Rose Of Loneliness”.

Amerikaneren Shel Talmy, som er indspilningschef for Kinks og The Who, har fået sit eget pladeselskab Planet Records.

Alma Cogan's nysingle, Beatles-melodien „Eight days a Week” med undertitlen „Beatles Julehjælp til Alma” er trukket tilbage af pladeselskabet.

Skandinavisk Grammofon har skrevet kontrakt med folkebluessangeren Tom Bailey, der fik stor succes i Mercur-teatret for kort tid siden. Man planlægger at udsende 2 LP'er med ham. På den ene skal han synge duet med Jo Banks, på den anden solo. Selskabet har iøvrigt netop udsendt en LP med Jo Banks selv.

Formentlig vil Donovans TV-dokumentarfilm blive Englands bidrag til Montreux-festivalen 1966. Filmen har kostet ikke mindre end 200.000 kroner at producere.

Islandsk pop hører man sjældent om, men grupper er der. Billedet viser en af Islands mest kendte „Hljomar.”

John Lennon havde heftige diskussioner med Beatles' pladeselskab E.M.I. med hensyn til a-siden på gruppens nyeste single, idet selskabet insisterede på sangen „We Can Work It Out”, mens John Lennon mente, at den anden side „Day Tripper”, et rigtigt rocknummer, var bedre egnet. Resultat: en plade med to a-sider.

„What Goes On” på Beatles' ny LP „Rubber Soul” synges af Ringo Starr og er tillige hans første forsøg som komponist.

Midt i marts 1966 starter Rolling Stones på en omfattende turné til mange lande. Stones har selv bedt om, at Skandinavien er med på listen over de steder, hvor Stones skal optræde.

Som det er sket sidste år har Beatles også til denne jul indspillet en speciel single til medlemmerne af deres fanklub i England.

Herman snakker gerne i telefon. Regningen efter 6 ugers USA-turné lød på ikke mindre end 22.000 kroner.

Dronningens Tværgade 25 er adressen for den unge pige, der vil være med på popmoderne rent tøjmæssigt. Den ganske unge Bodil Marie Nielsen har netop åbnet en butik for popkjoler med diverse motiver og inskriptioner.

The Hollies, fandt på gruppens navn fordi deres første engagement for to år siden faldt på en juledag. Forleden var de samlede for at fejre to-årsdagen.

De engelske komikere Peter Cook og Dudley Moore, kom i strid modvind efter Royal Variety Show i London på grund af lidt vel stærke tekster.

Sangerinden Cilla Black ser imidlertid ikke netop forarget ud, da de viser prøver på deres vid.

Efter Donovan's „Universal Soldier” kom en version med den amerikanske folkesanger Glen Campbell, og nu har også vore hjemlige Caravans indspillet sangen.

Tom Jones, Herman's Hermits og muligvis The Rolling Stones skal først i det ny år på turné til Australien, men endnu er det ikke bestemt, om det bliver i samme show.

Donovans gode ven, den amerikanske folkesanger, Shawn Philipps, spiller guitar på Donovans anden LP „Fairy Tales”, som netop er udsendt.

Under Animals turné i USA lokkede Jim McGuinn fra The Byrds Hilton Valentine fra Animals til at købe en LP med fugaer af Bach. The Animals optrådte også i en pantomime med Judy Garland i TV, hvor gruppen spiller et ulvekobbel.

Monaco's fyrstepar, Prins Rainier og fyrstinde Grace, den tidligere amerikanske filmskuespillerinde Grace Kelly, tilbragte vinterferien i de schweiziske alper. De er her fotograferet på en spadseretur med deres tre børn.

Den amerikanske folkstjerne, Paul Simon, som i november havde succes i Folk Club of Denmark, er tidligere rock-sanger og opnåede, at en enkelt af hans da indspillede plader solgtes i over en kvart million eksemplarer.

Den amerikanske verdensentertainer, Sammy Davis har nu sit eget TV-show. Sammy Davis gamle venner Elisabeth Taylor og hendes mand Richard Burton mødte op til det første show og ses her i muntert samvær med Sammy Davis.

The Byrds har fået guldplade i USA for deres LP „Mr. Tambourine Man”.

Den verdensberømte guitarist Segovia følte sig noget brøstholden over, at The Beatles havde kaldt ham „vores allesammens far” og udtalte, at en elektrisk guitar var en abnormitet og spurgte, hvem der havde hørt om f. eks. en elektrisk violin. Det kan vor egen Svend Asmussen faktisk fortælle Segovia en hel del om.

Jazzsaxofonisten Ronnie Scott komponerede Billy J. Kramers nyeste hit „Neon City”.

Charlie Watts fra Rolling Stones har udført illustrationerne til en ny engelsk børnebog, der sendes på markedet til jul.

Blandt de nyeste Rolls-Royce ejere i England er Stone, Brian Jones.

Marianne Faithfull, som for nogen tid siden forlod Andrew Oldham, er nu vendt tilbage til hans stald.

Sven Nilsson, lederen af folkgruppen The Immigrants, har fået arbejdstilladelse her i landet, mens de 2 andre, to filipinske brødre, nok så synge, men sandelig ikke spille noget instrument.

Der er atter vrøvl med en Kinks-single. Denne gang er det de to musikforlag Belinda Music og Kassner Music, som strides om rettighederne til sangen „Till The End Of The Day“, en ny Ray Davis' komposition.

Den Danske Frikirke's lokaler i København er blevet hjemsted for en popklub, der ledes af ingen ringere end frimenighedspræsten Harald Søbye.

En dristig fransk præst præsenterede fornyligt menigheden for optræden af folkesangere i et forsøg på at live op på de gamle ritualer. Forsøget blev en stormende succes.

Peter Breuer, tysk impresario, står ikke på god fod med den danske gruppe Finn Tony and Them efter at gruppen uden penge måtte vente 3 dage på ham og et lovet engagement i Hamburg.

Et amerikansk blad har kraftigt angrebet Stones for ob-skøn sceneoptræden og sangtekster, herunder „Satisfaction“. Mick Jagger udtalte i den anledning, at det var det samme væs, man sagde, da Elvis trådte sine barnesko i branchen.

„We Three Producers“ er navnet på et nyt engelsk grammo-fon-selskab, som ejes af Mick Jagger og Keith Richard fra Stones.

Billy Fury's 19 år gamle bror, Albert Wycherley, har indsunget sin første plade for Joe Meek, titel „Watcha Gonna Do?“

Peter Erling, komponist til bl. a. Belphegor og Gemini V, har fået tilbud fra USA's Ed Sullivan, manden, som er producer for det fornemste show i amerikansk TV.

Elvis Monthly, engelsk fanorgan stiftet og redigeret af Albert Hand, udkommer nu også på fransk under navnet Elvis Mensuel.

Det schweiziske bidrag til Montreux-festivalen, sunget af Francoise Hardy, er nu udsendt i Danmark, titel „Je Veux Qu'il Reviens“.

Sandie Shaw er i gang med filmindspilning i Sydfrankrig under instruktion af Charles Gerrard.

Fornyligt optrådte det udvidede Manfred Mann-orkester for første gang. Gruppen er øget med Peter Burford på bas, Lyn Dobson på fløjte og tenorsax samt Henry Lowther på trompet.

The Who ødelægger så mange instrumenter under deres optræden, at de for tiden faktisk kører med underskud.

Tom Jones har nyligt haft sit eget show på det engelske TV „Call In On Tom“.

Den skotske sanger Scot Mc Kellar skal repræsentere England ved næste års Europa-festival.

Under en koncert i byen Hartford i staten Connecticut, USA, blev Bob Dylan fornyligt mødt med tilråb „Skrub hjem til England“ og andet af samme skuffe. Årsagen var, at han havde en rockgruppe på fem mand til at bakke sig under den anden halvdel af sin optræden.

Det amerikanske blad „Cash-box“ valgte Herman fra Hermits som populæreste sanger i 1965. Herman førte stort foran sidste års vinder The Beatles.

Herman og hans Hermits er her i studiet for at indspille deres ny hit „A Must To Avoid“

John Mogensen, som skabte Blue Boys, har startet et nyt orkester, The Scandinavian Five, i samarbejde med Erik Jensen, Paul Rudy og Kaj Berglund.

Ved en auktion til velgørende formål solgtes en af Mick Jaggers sweaters for 22 kroner.

Den engelske gruppe The Shots har sørget for solid økonomisk baggrund. De har fået mangemillionæren Allan Brush til at tage sig af dem og bor nu på hans gods, hvor bl.a. en Rolls Royce, adskillige fuldblodsheste og en helikopter står til deres disposition.

Yardbirds afviser, at deres seneste hit „Still I'm Sad“ skulle have religiøse tendenser. The Yardbirds' nyeste single „I'm A Man“ indspillede under ledelse af Sam Philipps, manden som opdagede Elvis Presley.

Jim Reeves' „I Love You Because“ er kåret som den mest populære single, der nogensinde er udsendt i Norge.

Portugal har haft besøg af The Searchers, som gav 4 koncerter i Lissabon 2. og 3. november.

Englands Prins Philip tilbragte vinterferien i det lille fyrstendømme Lichtenstein sammen med børnene Prins Charles og Prinsesse Anne.

Den engelske pigtrådsgruppe The Lizards, som netop har besøgt Danmark, er husorkester i deres hjemby, Sheffield's, berømte beatclub Mojo Club. Sammen med husorkestret står ofte navne som Manfred Mann på plakaten.

Den verdensberømte komiker og skuespiller Charlie Chaplin er i England for at indspille film med Italiens Sophia Loren. Han har hele familien med, og den er her fotograferet udenfor Savoy Hotel i London.

I Frankrig er det sidste skrig i dansemode „Monkiss“. De unge mennesker på billedet, der optræder i den ny dans' frisure og påklædning, er deltagere i en marathondans, der varede i hele 36 timer.

Peter Belli er med raket fart på vej til de gamle højder. Publikumsbesøget i Ålborg Beat Show for nyligt overgås kun af The Who.

Blandt Elvis' fødselsdagsgaver var samtlige plader med The Defenders og Matadorerne.

YOU DON'T LOVE ME
THAT'S HOW STRONG
MY LOVE IS

Triola
RECORDS

Tegningen til Lions' pladeforside, som bragte Peder Bundgaard den store chance.

BEATs tegner Peder Bundgaard på vej mod international berømmelse for sine popstreger.

Husker I konkurrencen „Hvem tegner den bedste forside til Lions næste pladeforside?“. Sikkert. Den blev vundet af den unge boghandlerlærling Peder Bundgaard fra Tømmerup ved Holbæk.

Siden har Peder Bundgaard været knyttet til BEAT som tegner, og vi har flere gange moret os over hans

Peder Bundgaard er allerede nu på vej mod international berømmelse.

Siden Peder Bundgaards tegninger begyndte at komme i BEAT, har bladet flere gange haft henvendelse fra udlandet om muligheden for at købe hans tegninger. Vi har gjort os kostbare og sagt nej til disse enkelttilbud i håb om bedre tilbud senere.

Peder Bundgaard – lytter til suset fra den internationale tegnerverden.

for en fast ugentlig vittigheds- og karikaturserie bestående af Bundgaards tegninger og tekst.

Teksten vil blive leveret af BEAT's redaktør Erik Haaest, men han har måttet sluge adskillige bitre piller i den anledning, for det store bureau lagde ikke skjul på, at det var Peder

TOPPEN

op i de internationale magasiner og blade, hvor man i årevis har ledt med lys og lygt efter en ny streg med verdensformat.

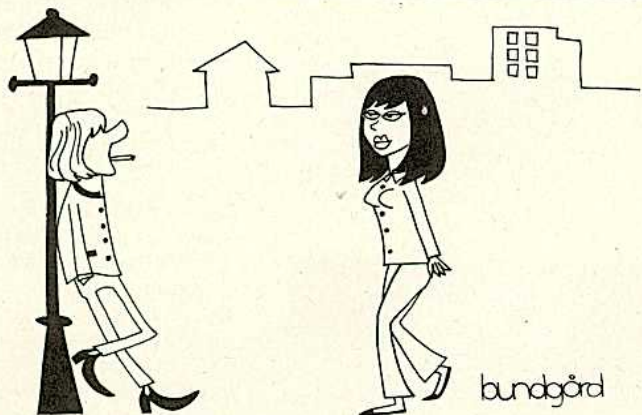
Den har man fundet hos Peder Bundgaard.

Den har man fundet i BEAT.

MOD

Bundgaards tegninger, man betalte for. Teksten var nærmest en bi-ting.

I de næste måneder vil Peder Bundgaards tegninger begynde at dukke

Har du ventet længe?

Næh, jeg var langhåret, da jeg kom.

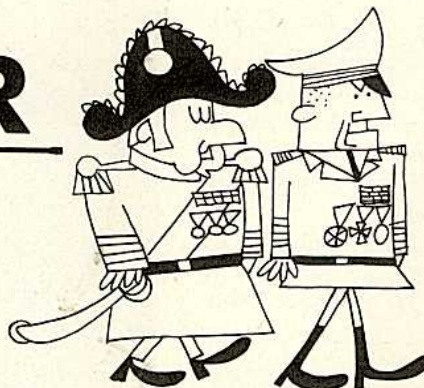
bundgaard

GÅR

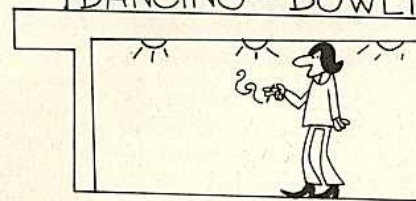
karakteristiske streg og gode pop-humor.

Vi var alle enige på redaktionen: Der er krummer i den gut. Han vil drive det til noget stort. Men vi havde ikke tænkt os, at spådommen skulle gå så hurtigt i opfyldelse.

Ferieden kom det: Bull's Pressetjeneste i Stockholm, som er et europæisk omspændende pressebureau med forbindelser også til andre verdensdele har tilbudt et formidabelt honorar

DANCING - BOWLI

bundgaard

Næh, jeg mener også, at ungdommens trang til at klæde sig ud, er sygelig.

BUNDGÅRD

DISSE KARIKATURER BLIVER INTERNATIONALE

bundgaard

PETER

stiller
spørgsmål
til...

BELLI

THE

— Sceneoptræden?
— 50 pct. af det hele, og kun med det er succes'en hjemme. Der er mange grupper, som er brandgode på plade, men intet værd „live.” Bare fordi de ingen sceneoptræden har.

— København?
— Fantastisk. By og publikum er det bedste, vi vel har været ude for nogen steder i verden. Her kommer teenagerne da virkelig for at se og høre os, ikke bare for at lave larm.

— The Who?
— Nå, dem. Jamen vi har da spillet „Who” i Årevis. Det, The Who laver, er jo bare et Pretty Things-show. Vi mener nu helt ærligt, at den stil er fremtiden i poppen. Det er det, der vil forhindre pop i at køre fast i en rille, men et halvt år skal der nok gå, før man i almindelighed vil acceptere det.

— Poppens fremtid?
— Teenagerne kan skam stadig lide pop, men altfor mange musikjournalister har for travlt med at rakke ned på det, der er deres levebrød. De glem-

Pretty Things, da de sidst besøgte Skandinavien: Fra venstre John Stax, Billy Harrison, Phil May, Allan Skiphev og Brian Pendleton.

PRETTY

mer, at det er offentligheden, de arbejder for, og plejer i stedet deres egne pseudo-intellektuelle interesser. Mange af de såkaldt store navne hjælper just heller ikke på sagen ved hele tiden at fortælle, at det efterhånden er dødsygt at spille. De skulle hellere tænke lidt på deres kæmpehonorarer.

— Stones?
— Det er vel nok en skabende grup-

pe, og hvor er de rige og populære.

— Gin og Lime?
— Må vi så be' om en snaps.

— New Zealand?
— Brandgodt publikum, men visse blade var sure på os på forhånd, så vi skulle rakes ned, uden smålig hensyntagen til fakta, og bedre blev det ikke af, at vi tog al bifaldet fra Sandie Shaw, der ellers var „navnet.”

— Rhythm and Blues?
— Det er jo det, der er baggrunden for den pop, vi har i dag, men i hvert fald i England er de fleste teenagers blevet meget skuffede over de senile gamle amerikanske rhythm and blues-kunstnere, som kom over. De engelske grupper præsenterede numrene meget bedre.

— P.J. Proby?
— Vi sætter meget stor pris på ham som menneske, men nu også som entertainer. Proby går jo ikke bare ud og

synger sit nummer. Der er show på drengen hele tiden.

— Optøjer?
— Nå ja, der var jo noget larm på drengen, sidste gang vi var her, men det sker desværre nogle steder. Vi kan godt lide at få publikum i ekstase, men ikke, at nogle få bøller skal ødelægge det for teenagerne, som er kommet for at høre os.

— Beatles?
— Simpelthen fantastiske.

— Ken Dodd?
— Nå, ham med „Tears” på førstepladsen i over een måned. Tja, han er vel god til mor og far, men som poppedreng er han vel ikke lige sagen.

— Barry McGuire?
— Han siger os nu ikke noget som protestsymbol, og i det hele taget synes vi, den her protestbølge er en dødsyng gang gas.

— Prince?
— Nå, er det en cigaret i Danmark? Ja, vores Prince røg jo også. Viv altså.

— Dylan-Donovan?
— Donovan synger bedst, men ingen kan komponere som Dylan.

THINGS

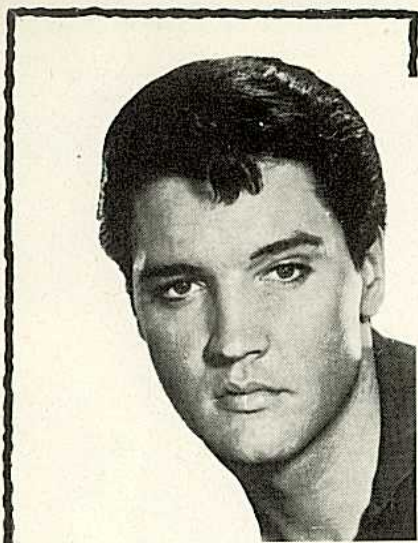

Phil May i aktion

Billy Harrison stemmer guitar.

ELVIS

3. artikel i
en BEAT-serie
fortalt af
FRANTZ SECHER
og
ERIK HAAEST

3

Det blev en kontrakt med Tom Parker, der satte det hele i skred for Elvis og på rekordtid satte ham i den poppens tronstol, han nu har været fast forankret i de sidste 10 år.

Tom Parker indså hurtigt, at Elvis daværende pladeselskab Sun Records ikke havde format til fremtidsplanerne for Elvis og henvendte sig efter tur til alle de store grammofonelskaber med de bånd, Parker havde fra Sun Records.

Grammofonelskabet RCA sikrede sig den mand, som den dag i dag tegner sig for over ti procent af firmaets samlede pladesalg. RCA's vicepræsident Steve Sholes købte Sun Records-kontrakten for 45.000 dollars eller godt 300.000 kroner.

Beløbet er det største RCA eller noget andet grammofonelskab til dato har betalt for en næsten ukendt kunstner.

Stjernernes statussymbol er biler. Elvis lagde fra starten ud med denne kæmpe-coupe.

Ø PÅ VEJ MOD TOPPEN

Tom Parker overbeviste i den grad RCA om Elvis's fremtidschancer, at selskabet udsendte ikke mindre end fem singleplader på een gang.

De indtog alle den førsteplads på hitlisterne, som utallige gange siden har været besat af Elvis.

Den største succes var Elvis's egen favoritmélodi „Don't Be Cruel”, der solgtes i ikke mindre end 6 1/2 million eksemplarer. Denne rekord er siden kun overgået af Elvis's største hit „It's Now Or Never”. Den indspillede i 1960 og er til dato solgt i godt 10 millioner eksemplarer.

Filmselskaberne lod ikke vente længe på sig, da de så, hvor forrygende populær Elvis blev. Tom Parker skrev i 1957 kontrakt om den første Elvis-film „Love Me Tender”. Filmisk var den just ikke et mesterværk, men Elvis's popularitet gjorde, at fans stod i kø i mere end et døgn før premieren på filmen i New York, og under forestillingen besvimelede ikke mindre end 300 piger, fordi Elvis i filmens slutning blev skudt ned.

Var filmen en succes, var EP-pladen

derfra det ikke mindre. Før den overhovedet havde nået pladeforretningerne, var den forudbestilt i mere end en million eksemplarer.

Eet sted var succes'en imidlertid ikke hjemme. Forældrene begyndte nemlig at røre på sig og beskyldte Elvis for at være en fare for deres børn på grund af hans vilde sceneoptræden.

Elvis selv hævdede, at hans hoftevrid og andre voldsomme bevægelser under hans optræden simpelthen skyldtes rocken's hidsende rytmer.

Tom Parker bad alligevel Elvis om at dæmpe sig lidt ned, for han skulle ikke blot være et teenageidol. Parker ville præstere det hidtil usete. At gøre en rocksanger til et idol for hele familien.

Mens således Elvis's første film havde præsenteret rockidole, gik man i de to efterfølgende over i mere karakterprægede roller.

„Jailhouse Rock” blev iøvrigt Elvis's debut på førstepladsen i England. Efter denne melodi har Elvis ikke mindre end 50 gange toppet de engelske

hitlister.

Succeslavinne rullede, og pengene strømmede ind. Ikke mindst til Tom Parker, hvis kontrakt giver ham 25 pct. af alt, Elvis tjener.

Elvis's indkaldelse skabte en proteststorm fra fans af dimensioner, som forbløffede og chokerede den amerikanske offentlighed. Sagen kom endda så langt som til selveste kongressen, der tog den på dagsordenen.

Elvis selv og Tom Parker havde dog ikke til sinds at søge fritagelse. Som eneste favor fik Elvis ekstra tre ugers udsættelse til at slutte indspilningen af filmen „King Creole”.

Den 24. marts 1958 mødte Elvis til tjeneste på Fort Chaffe i staten Arkansas og blev „Mønt 107533/61, Presley”.

ELVIS-SERIEN FORTSÆTTER

Nr. 4: Elvis i Danmark	Nr. 7: Pladekongen som soldat 1953-1966.
Nr. 5: Tilbage til poptronen	Nr. 8: Filmhelt efter nøden.
Nr. 6: Kampen med Liverpool.	Nr. 9: Den evige ungdomskarl
	Nr. 10: Elvis for ever.

Her er oberst Tom Parker — Endygtig business-mand.

FÆNOMENET PARKER

Tom Parker, æresoberst i Tennessees nationalgarde, verdens ubetinget dygtigste — og hårdeste — personal manager, manden, som gjorde den ukendte lastbilchauffør Elvis Aron Presley til verdens absolutte top-pop-idol, og — endnu mere — som formår at holde idole på toppen, er 54 år gammel.

Skønt kendt som verdens rigeste personal manager, er Parker aldrig gået af vejen for selv at tage fat. Ved koncerter og filmpremierer optræder han ofte som programsælger for Elvis. Her ses han i aktion.

Hans far var direktør for et omrejsende tivoli, som turnerede i alle de amerikanske sydstater før og under første verdenskrig.

Seks år gammel blev han forældrenes „forretningsfører”. Arbejdet i denne del af showbranchen gav ham lyst til at fortsætte. Hans baggrundsviden stammede fra den hårdeste del af showbusiness, hvor de forskellige tivoliejere ofte kom i regulært slagsmål om de bedste plakatpladser, markedspladser o.s.v.

Da forældrene døde, overtog Tom Parker forretningen, som han kørte videre til midt under anden verdenskrig.

Han eksperimenterede allerede dengang som manager og impresario for forskellige små-artistere, men branchens „store kanoner” huggede hele tiden hans ideer, som de omsatte i praksis takket være deres pengestærkhed.

Parkers kontrakt med Elvis er et kapitel for sig. Parker overværede tilfældigvis en Elvis-koncert i Tampa i Florida. Han skrev kontrakten i hånden på et løst stykke papir, han havde i lommen, og stak det frem til Elvis, da denne forlod scenen.

Elvis læste den hurtigt igennem og skrev under. Det har ingen af dem siden fortrudt. Kontrakten, som i dag har gjort dem begge til multimillionærer, er endnu i dag nøjagtig den samme gamle, krøllede las papir, som dengang. Trods udseendet er den et af verdens kostbareste værdipapirer.

Den løber til 1969.

Der samler sig stor spænding om, hvad der deretter vil ske. Parker har udtalt, at han nu er træet.

Men usæet, hvem der kommer efter Tom Parker, er en ting helt klart: Det bliver aldrig en mand, som er dygtigere. En sådan findes næppe.

Det havde været en smal sag for Elvis at undgå militærtjenesten, men han tog tre år i stiv arm. Tom Parker sørgede for, at Elvis ikke blev glemt. Her indrulleres Elvis, mens Parker ser til i baggrunden.

HANS FØRSTE FILM

Elvis Presleys første film „Love Me Tender“ med titelmelodien af samme navn var bygget over det velkendte motiv: Sydstaterne efter den amerikanske borgerkrig i 1860'erne med bander, som hærgede nybyggerbyerne.

Elvis spillede rollen som gårdmandssønnen, der vender hjem efter krigen og finder sin bror forlovet med den pige, han selv havde forladt på grund af indkaldelse til borgerkrigen.

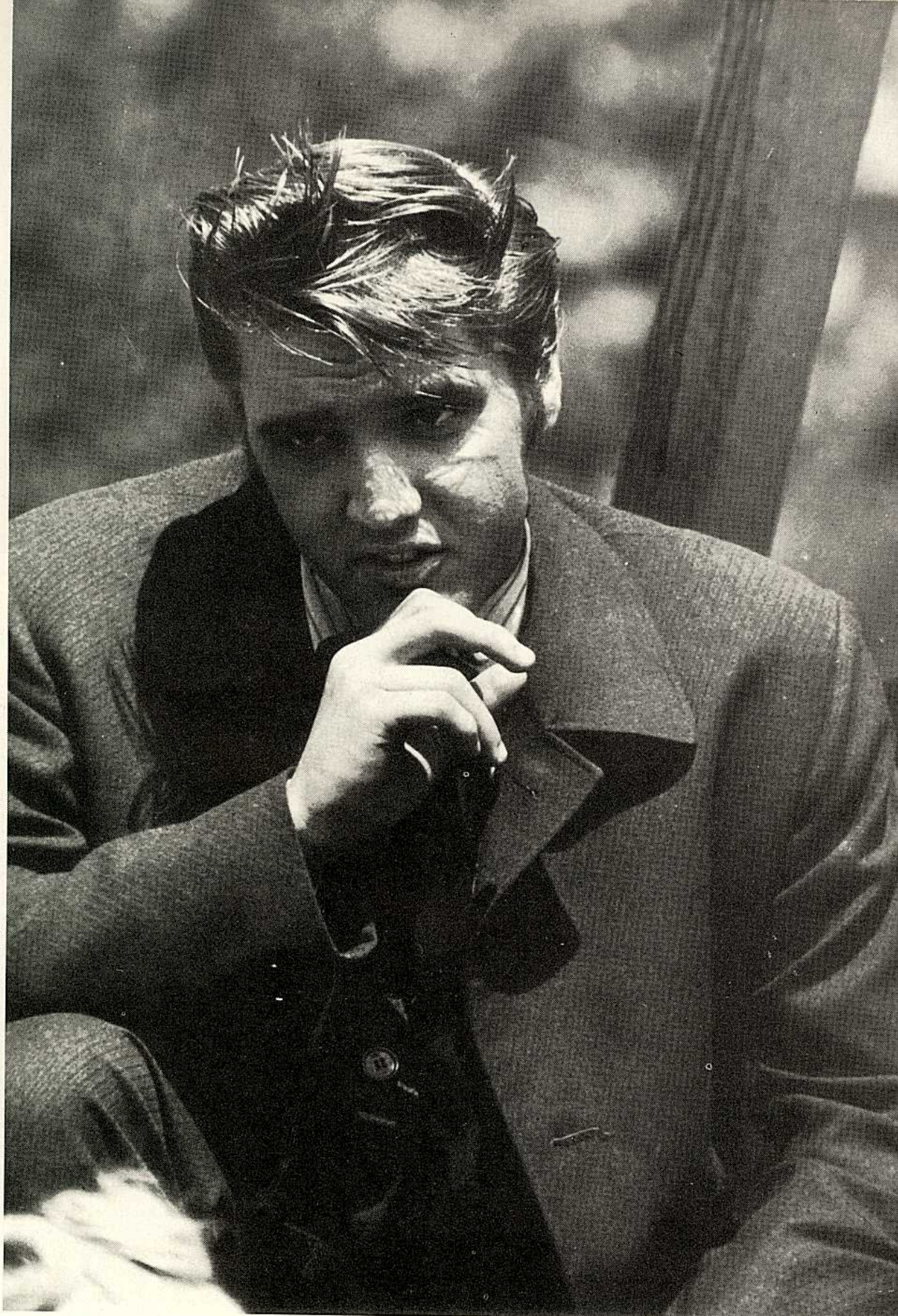
I filmen medvirkede bl.a. Debra Paget, som man siden har set i en del småroller i cowboy-film. Ellers var persongalleriet bygget op af ukendte navne.

I filmen fik Elvis lejlighed til at synge bl.a. „Love Me Tender“, „Let Me“ og „This Old House“, som den dag i dag er gangbare salgsplader. Alle numre har siden været med på hans LP'er.

Tom Parker ønskede at gøre Elvis til idol for hele familien. Skønt Elvis var kendt som rockstjerne, bemærker man derfor, at alle sange er westernsange af blidere karakter.

„Gårdmandssønnen“ i filmen sammen med sin medspillerske Debra Paget.

Instruktøren Hal Wallis retter på Elvis kravetøj under optagelserne.

Under og efter indspilningerne begyndte rygterne om en romance mellem Elvis og Debra Paget. Der skulle siden komme mange andre rygter af samme art.

Nye læsere kan begynde her:

Jan Malmer, journalist i København, træffer på sin eftersøgning efter Juliet Lind, hans forlovede fra København, der er forsvundet i London under mystiske omstændigheder, sin engelske kollega Jack Martin. Sammen tager de til reception hos den feterede filmstar Isabel Brent. De ved ikke, at Juliet i hemmelighed er engageret til at spille rollen som Isabel, indtil denne har gennemgået en række plastiske operationer i ansigtet, som hun har fået skamferet ved en bilulykke. Pludselig får Juliet, maskeret som Isabel, øje på Jan i mængden ...

Hjertet stod et sekund stille i hendes bryst, og hendes fingre knugede så hårdt om champagneflasket, at dets spinklestamme knækkede, og glassets indhold flød ned over hendes kjole.

Med et beklagende udråb sprang straks et par af de omkringstående til og gjorde deres bedste for med servietter og lommetørklæder at tørre champagnen bort fra hendes kjole; men hun ænsede det knapt selv. Hun havde kun øje for den høje slanke, atletisk byggede mand, der langsomt bandede sig vej gennem menneskevrimlen. Først da han var et par skridt fra hende, mødtes deres blikke, og hun så lige ind i Jan Malmers mørke, markerede ansigt.

Chocket over at se Jan midt iblandt disse mennesker var så overvældende, at Juliet et øjeblik var på nippet til fuldstændigt at miste fatningen, og hendes læber formede ganske ubevidst hans navn. Robert Ames, der straks anede, at der var noget galt, bojede sig hurtigt frem og hviskede:

— For Guds skyld — hvad går der af Dem? Tænk på Deres rolle.

Med en kraftanstrengelse genvandt hun kontrollen over sig selv, rettede sig op og sagde så højt, at flere af de omkringstående kunne høre det:

— Ah, jeg har det ganske udmærket, Robert ... jeg skal bare have en ny drink!

Robert Ames så beroliget ud, da han på ny så hendes strålende Isabel Brent-smil, og skyndte sig over for at hente drinken til hende, medens Juliet lod en af de nærmeststående mænd tænde cigareten for sig —

Det var først, da en høj, mager, rødhåret mand trådte frem og bukkede for hende, hun blev tvunget til at løsrive sig og på ny sende blikket i den retning, hvor Jan stod. Den rødhårede sagde med et bredt, drenget grin på sit fregnede ansigt.

— Jeg er Jack Martin fra New Telegraph, miss Brent ... De husker mig naturligvis ikke, men jeg har haft den ære tidligere at skrive et og andet om de triumfer, De har fejret, og jeg er kommet i håb om at få noget stof til en artikel om den kommende storfilm, i hvilken De skal medvirke ...

Juliet bojede hovedet og fremmumlede med Isabel Brents dybe, let slørede stemme nogle ligegyldige ord.

— Må jeg samtidig præsentere en dansk kollega for Dem, miss Brent! fortsatte Martin, medens han uvilkarligt tænkte: Det var kattens,

så godt hun ser ud i dag. Hun ser faktisk yngre ud ... har fået en ny form for skønhed.

Så tog han Jan i armen og trak ham nærmere hen mod Juliet, medens han sagde: — En meget fremragende dansk journalist, som gerne vil fremføre sin hyldest, miss Brent. Dette er Jan Malmer fra København.

Ganske mekanisk rakte Juliet hånden frem, og da Jans stærke, brune fingre lukkede sig om den, gik det som et elektrisk stød gennem hende. Hurtigt trak hun atter hånden til sig, for at han ikke skulle mærke, hvordan hendes fingre skælvede. Jeg må spille min rolle til ende, tænkte hun. Hvis han genkender mig trods maskeringen, er alt tabt ...

Det lykkedes hende at fremtvinge et nyt, blændende Isabel Brent-smil; det smil, hun så omhyggeligt havde indstuderet, og sagde drøvende:

— Jeg har faktisk hørt så meget om Deres fædreland, mr. Malmer ... så mange smukke ting. Det ville glæde mig, om jeg kunne besøge København en gang ...

Martin loftede forundret øjenbrynene. — Jamen miss Brent dog! sagde han smilende, men alligevel en lille smule bebrejdende. Har De virkelig allerede glemt Danmarks smukke hovedstad? Jeg var der jo selv og fik ved den lejlighed et interview med Dem, da De for et år siden havde afsluttet Deres triumftog gennem de Skandinaviske lande. De boede på Royal Hotel, husker jeg, og De udtalte blandt andet, at udsigter fra Deres vinduer var en af de smukkeste, De havde set.

Juliet bed sig i underlæben. Så, nu var det sket, tænkte hun. Jeg har fortalt mig; jeg havde for kort tid til at lære mig hele min rolle udenad ...

Til alt held kom Robert Ames hende hurtigt til undsætning. Han var lige nået frem til dem og havde hørt de sidste ord, og idet han rakte hende champagneglasset, sagde han smilende:

— Geografi har aldrig været vor store stjernes hovedfag. Gang på gang løber hun sur i de forskellige hovedstæder, hun har besøgt. Det skulle såmænd ikke undre mig, om hun en dag påstår, at hun aldrig har været i New York, eller tror denne by ligger i Australien ...

De omkringstående lo, og Ames fortsatte med en komisk grimasse:

— Ingen beundrer dig mere end jeg, Isabel. Jeg er den mest trofaste af dine slaver. Men at du har kunnet glemme København og dine mange, glødende beundrere der er næsten utilgiveligt ...

Juliet havde hurtigt genvundet fatningen og faldt ind i hans spøgefulde tone. Ames hilste hjerteligt på Martin, og ikke en eneste trækning i hans ansigt forræde, hvad han tænkte, da Martin præsenterede ham for Jan Malmer. Han sagde blot med et lille, spottende smil:

— Ah ja, vi talte vist i telefonen sammen forleden. De er jo den danske journalist, hvis forlovede var forsvundet? Jeg håber, hun er kommet for dagens lys igen? En meget tiltalende ung dame, som dog desværre viste sig at være temmelig uinteresseret i en filmrolle efter hendes optræden over for mig at domme ...

Jan stirrede koldt på det hårde, lidt spottende ansigt og svarede:

— Jeg tror ikke, min forlovede passer til filmens verden, mr. Ames, og måske er hun selv blevet klar over dette. Men under alle omstændigheder er hun stadig forsvundet. Jeg skulle netop til at spørge Dem, om De tilfældigvis skulle have hørt fra hende, siden vi sidst taltes ved ...

— Må jeg præsentere en dansk kollega, Jan Malmer, for Dem, Miss Brent, sagde Jack ...

Ames skjulte en lille gaben og svarede med en beklagende skuldertrækning:

— Jeg beklager meget, at jeg ikke har haft fornøjelsen.

Så vendte han sig om mod Juliet og sagde: — Kære ven, jeg tror det ville være på sin plads, om du sagde et par ord til din gamle ven, lord Durham. Trods sine fem og halvfjerds år og sin gigt er han kommet hertil i sin ældgamle Roll Royce for at bevise, at han endnu er en af dine varmeste beundrere. Jeg har anbragt ham i en bekvem stol i den lille salon ...

Han lagde let sin hånd på hendes arm og trak hende med sig hen mod et af de tilstødende værelser. Juliet nikkede venligt til den gruppe, der havde omgivet hende, og endnu en gang mødtes hendes og Jans øjne et kort sekund.

Hun slog hurtigt de lange øjenvipper ned, angst for at hendes øjne skulle forråde hende, og skyndte sig med lette, graciøse skridt hen over det tykke smyrnatæppe.

Atter var hun Isabel Brent, den kolige, uopnærlige, erfarne verdensdame. Men for sit indre blik så hun stadig Jans høje, mørke skikkelse for sig, og hun tænkte med en lille skælven i hjertet: — Hvor har han dog en evne til at få alle andre mænd til at virke små og uinteressante ... Jeg elsker ham ...

Da Jan noget senere sammen med Martin kørte ind mod London i den engelske journalists lille sportsvogn, var han så dybt henskunket i sine egne tanker, at han knapt nok hørte efter, hvad hans engelske kollega sagde.

— Jeg må være blevet vanvittigt! tænkte han. Det er naturligvis min uro for Juliets sikkerhed, der får mig til at se hende for mig alle vegne ... Et øjeblik kunne jeg næsten have svoret på, at det var hendes blik, der mødte mig fra Isabel Brents øjne. Jeg kunne have svoret på, at det var hendes hånd, jeg holdt i min ... Jeg må finde hende. Jeg må ... ellers ender det med, at jeg bliver vanvittigt!

Det var, som om Jack Martin havde for-mået at læse hans tanker, for lige med et blev han alvorlig.

— Jeg kan forstå, at du stadig er urolig, gamle ven! sagde han. Og denne Ames er en rigtig bolle. At tale om din forlovede på den måde i overværelse af andre er utilgiveligt; men det eneste, der interesserer ham, er penge. Nå, hvad syntes du så om vor Isabel Brent? Jeg blev faktisk selv forbløffet ... Hvad hun end har haft for de sidste par måneder, så har det øjensynligt gjort hende godt. Hun er smukkere nu, end nogen sinde, og hun synes at have lagt sig en ny charme til ...

Jan nikkede, medens hans tankefulde blik ikke et sekund veg fra vejen foran dem.

— Ja, sagde han sagsomt. Hun er utrolig smuk ... Og ved du hvad, Martin, et eneste, kort idiotisk øjeblik troede jeg faktisk, at det var min forlovede, Juliet, der stod der. Jeg har faktisk aldrig tænkt på det for; men hun og Isabel Brent ligner i virkeligheden hinanden, som var de tvillingesøstre ...

Martin fløjtede dæmpet.

— Det var som syv ...! sagde han. I så fald må jeg virkelig gratulere ... jeg har altid troet, at Isabel Brent var noget ganske enestående.

— Ligheden er ganske fantastisk! gentog Jan. Isabel Brents ansigt er måske lidt hårdere og mere markeret i trækken. Det er ikke mere så ungpigeagtigt uberørt, som Juliets; men deres øjne har præcis den samme form, og

de har det samme smil ... ja, selv deres skikkelser ligner hinanden til forveksling. Jeg kan godt fortælle dig, at jeg fik ikke så lidt af et chok.

Han fiskede sin tegnebog frem og fremtog et fotografi af Juliet, som han havde fået taget for nylig, og som han altid bar på sig. Det smukke ungpigeansigt smilede ham i møde, og han sukede dybt.

— Stands bilen et øjeblik, Jack! sagde han. Så kan du selv få lov til at overbevise dig om, at det, jeg siger, er sandt.

Martin svingede lydigt ind til vejkanten, standsede motoren og tog fotografiet med en vis overbærenhed, som tydeligere end ord sagde, at han ikke troede stort på sin vens lovprisninger; men næppe havde han kastet et blik på fotografiet, før der undslap ham en dæmpet fløjten.

— Forbløffende! sagde han. Det er virkelig intet mindre end fantastisk. Dette kunne meget vel have været Isabel Brent, som hun så ud for blot nogle år siden ... Se bare her — hagen, hårgrensen og munden ... men du har ret. Isabels ansigt er hårdere, og har et overlegent udtryk, som den unge pige her himlen væreløvet ikke har fået endnu. Ved du hvad — efter at have set det billede bliver jeg endnu mere opsat på at finde den forlovede, og jeg forstår nu både din forelskelse og din uro. En smuk ung kvinde kan ikke uden videre forsvinde. Endnu i aften skal jeg sætte visse små hjul i bevægelse og skal for alvor gå i gang med eftersøgningen. Vi skal nok finde hende.

Så startede han bilen igen, og i fuldstændig tavshed kørte de to unge mænd tilbage til London.

Jack Martin, der som regel havde en forunderlig evne til straks at falde i søvn, når han lagde sig, sad længe oppe, da han den aften kom tilbage til sin lille ungarlehybel. Over telefonen havde han startet en hel kædereaktion af undersøgelser i Londons underverden for at prøve på at skaffe oplyst, hvad der kunne være tilstødte den unge, danske pige, og hvor hun derefter var blevet af. Omsider gik han i seng; men ganske få minutter senere stod han på ny på og begyndte at trave frem og tilbage over gulvet, medens han røg den ene cigaret efter den anden. En usædvanligt eftertænksom rynke havde pludselig vist sig mellem hans øjenbryn, og en tanke var slået ned i ham og ville ikke slippe sit tag i ham igen. Tanken var endnu ufuldstændig og langtfra klart gennemtænkt; men hans sjette sans, der netop var det, der gjorde ham til den enestående dygtigt journalist, han var, sagde ham, at sandheden om Juliet Linds forsvinden måtte søges hos Robert Ames. Der var noget mystisk og uforklarligt over det hele; hele hans instinkt sagde ham det. Alene den kendsgerning, at en ung og fuldstændig ukendt skuespillerinde skulle have fået et tilbud fra en så berømt manager som Robert Ames var i sig selv forbløffende; men at den pågældende skuespillerinde derefter først skulle acceptere tilbudet for derefter at forsvinde sporløst og ikke lade høre fra sig, var simpelthen usandsynligt. Et eller andet måtte det være sket mellem hende og Robert Ames — noget som havde gjort, at hun i sidste øjeblik havde fået betænkeligheder; ja, han var endda ikke sikker på, om ordet betænkeligheder var stærkt nok. Hvad der end var sket, så følte Martin sig næsten overbevist om at Ames løj, når han sagde, at han ikke havde nogen anelse om, hvor Juliet Lind var blevet af.

Medens han travede frem og tilbage over det slide gulvtæppe i sin lille hybel og røg den ene cigaret efter den anden, lagde han en slagplan. Og da han omsider slukkede lyset og gik i seng igen, havde han et veltillfreds, stridslystent glimt i sine grågrønne øjne.

(fortsættes i næste nummer af BEAT)

Næppe havde Jack kastet et blik på Jans fotografi af Juliet, før der undslap ham en dæmpet fløjten. — Det var dog en fantastisk lighed, udrød han.

Nu nærmer foråret sig. Pigerne, som hele vinteren har gjort sig smarte og lækre i frakker, pjækkerter, strikkekjoler og bæklede strømper snakker om dejligt, ufornuftigt forårstøj, som deres mor siger, det er alt forkoldt til. BEAT vil gerne slå et slag for smart tøj, så

Mil kommer beat

Jens Langkjær og Jørn Freddie har fået turneens første-mannequin, Thelma Andersson i søgeren.

på modeturné

Mens Frantz Secher og Erik Haest styrter land og rige rundt for at finde Danmarks mestrene i Popmusik 1966 rejser BEAT's modemedarbejder nu på turné med smart teen-tøj.

Sammen med BEAT arrangerer den kun 18-årige mannequin og modedesigner Irene Havelykke en turné til 12 sjællandske og lolland-falsterske byer (københavnere, jyder og fynboer må desværre vente lidt) for at vise forårs- og sommermode for teenagere. Kollektionen kommer fra en række af de førende forretninger, nemlig Nicoline, Nyhavn 13, Slackson, Carola, D-design, Brandt og Salling, Christel Sko, Wingford samt Wiki Badedragter.

Turnéplanen ses nedenfor. Vi lægger ud i København med en slags lukket forpremiere den 8. februar, og så går det slag i slag til midt i marts. Alle steder varer arrangementet fra 20-24 og entreen er sat til 7,50. Der bliver stoppende, stuvende fyldt.

Førenden modeopvisningen er der dans til de to popgrupper THE TEENMAKERS og DIRCH JOCHOUMS GROUP.

Der er gaveuddeling og meget andet skæg, men det er selvsagt tøjet, som er det centrale.

Irene Havelykke har været klog nok til som mannequin at tage nye navne. Man kan jo godt blive lidt træt af at se på de samme mannequin overalt. De nye er udtaget ved en prøvofotografering hos modefotografene Jens Langkjær og Jørn Freddie. Det er Thelma Andersson (Hende kender I fra historien i BEAT „Millies veninde”), Bonnie Ewans, June Dennow, Hanne Thøgersen, Linda Bendtsen, Gitte Fleinert, tvillingsøstrene Susanne og Marianne Vollmer. Som dressmen medvirker Michael Berthin og Steen Larsen.

Kig på planen nedenfor, se plakaterne for arrangementet netop i jeres by. Og lad os så mødes til en rigtig beat'et modeaften.

★★

Irene Havelykke, 18 år, tilrettelægger showene og er speaker på turneen. Hun er her fotograferet i en smart, sort silkesatinkjole af nyeste Chelsea-snit, inspireret af moden i 30'erne.

TURNÉPLAN

for Irene Havelykkes og BEAT's
Teen Age Mode Dansant
forår 1966

- 8. februar: Lukket forpremiere for pressen i København
- 10. februar: Postgården, Ringsted
- 11. februar: Baltic, Nykøbing F
- 17. februar: Hotel Isefjord - Holbæk
- 18. februar: Møllebakken, Kalundborg
- 24. februar: Hotel Leidersdorff, Hillerød
- 25. februar: Teaterbygningen, Køge
- 3. marts: Færgetroen, Frederikssund
- 4. marts: Herlufsholms-hallen, Næstved
- 10. marts: Marienlyst, Helsingør
- 11. marts: Hotel Korsør, Korsør
- 17. marts: Hotel Roar, Roskilde
- 18. marts: Grand Hotel, Frederiksværk

★★

4-års JUBI LÆUM

for

JO BANKS OF THE PURPLE DOOR

Første gang folkemusikken så dagens lys i Danmark (offentligt) var da Jo Banks kom hertil med sin familie for at bosætte sig her. Hver søndag eftermiddag kom et utal af venner og bekendte til eftermiddagskaffe hos fa-

milien Banks — sang og spillede, samt diskuterede musik i den helt store stil.

Efterhånden tog det, der i første omgang var venner og bekendte et sådant omfang at Jo Banks besluttede at åbne et „Coffe House”

efter amerikansk mønster og inden længe var „Purple Door” en realitet. I en kaffebar på Højbro Plads fandt man det ideelle lokale, samt de nødvendige ingredienser for at kunne servere kaffe. Man pyntede med sorte gardiner, fotostater af kendte folkemusikere og stearinlys på bordene. Alt dette skete for 4 år siden og utallige er de, der første gang har stiftet bekendtskab med folkemusikken i „Purple Door”.

Hver uge strømmer interesserede til og lytter til Jo Banks og hans folkemusikere. Jo Banks selv er en meget speciel folkemusiker, og der findes mange meninger om hans sang og musik.

Enten kan man lide Jo Banks — eller også kan man ikke — fuldstændig som nogle kan lide Elvis Presley og andre ikke kan. I det daglige er Jo Banks en anerkendt portrætfotograf og i hans hjem er der foruden at være fyldt med grammofonplader tillige fyldt med fotos som Jo har taget.

Ikke mange er gået forgæves til Jo Banks med spørgsmål vedrørende musik, for enten kan Jo selv besvare dem eller også kan hans kone Karen, der er uddannet på musikkonservatoriet. Jo Banks har fornyelig udgivet en LP med mange af sine bedste numre, flere af dem er han selv ophavsmand til.

Selv siger Jo Banks om folkemusik: — Det er svært at have favoritter inden for folkemusikken og derved fornægte andre. For en sanger udtrykker sig måske bedst i en blues, medens han er komplet umulig til andre ting og omvendt. Kommer der en sanger i „Purple Door” og spørger om han må synge der, så siger jeg ja, men han får ikke lov til at synge, hvis han behandler det kommercielt. Det vigtigste er fremførelsen af teksten og musikken og ikke den person der fremfører sangen — han er underordnet.

At Jo Banks ikke er nogen døgnflue bevises ved at der nu i tre år er kommet folk til hans coffee house for at lytte til hans fortolkning af, den i dag, så omdiskuterede folkemusik.

„Purple Door” fejrer 4-års jubilæum i februar.

MR. YESTERDAY MAN

AFHOPPER-GHOST

På toppen af deres succes har The Rocking Ghosts måttet udskifte deres rytme-guitarist Jørgen Frederiksen; kaldet „fessor”.

„Fessor” er blevet erstattet af en særdeles habil mand, nemlig Bjørn Holte, der spillede i den nu opløste dansk-engelsk gruppe The Ex-Checkers.

Bjørn Holte, der regnes for en af Danmarks fineste singelguitarister, skulle være en god erstatning for gruppen, der med udsendelsen af den selvkomponerede „Belinda” i USA ubestridt er Danmarks mest internationalt kendte og populære gruppe.

Det nyeste store pladefund i England er CHRIS ANDREWS.

CHRIS er netop fyldt 23 år og er på den engelske hitliste placeret som nr. 2 med „Yesterday Man”. Den første plade han har indsunget! Den skandinaviske succes er for længst også nået.

CHRIS ANDREWS er ikke noget nyt navn i engelsk showbusiness. Gennem flere år har han skrevet sange til Adam Faith og Sandie Shaw, der altid er højt placeret på pladebarometret. Den første Andrews komposition, som blv lanceret med Adam Faith, nåede 5. pladsen — det var „The First Time”. Senere har Sandie Shaw huseret på listerne med „Message Understood” og „Long Live Love”. 14 af hans kompositioner er indspillet med Sandie og Adams.

CHRIS skriver 6 til 7 melodier om ugen, og heraf kan 5 benyttes! Siden han var tolv år, har CHRIS skrevet melodier, men den første, som blev publiceret, var „The First Time”, der blev antaget af Adam Faith netop på et tidspunkt, hvor ANDREWS ikke havde en øre på lommen.

Men en dag ville CHRIS selv prøve kræfter med andre sangere, og som startnummer

valgte han den meget inciterende og spændende ting, „Yesterday Man”.

CHRIS ANDREWS er et af de navne, som fremover vil hærge hitlisterne verden over. Personality, stemme og evner til at skrive og tekste melodier. CHRIS er ved siden af sin popsangervirksomhed beskæftiget med at lave de første udkast til en musical.

BRIAN POOLE and

THE TREMELOES

ønsker at takke
alle deres Fans
og Bendix Music
for en vidunderlig
og succesrig turne.

Vi glæder os til vor
næste turne i marts.

NB Se vor fan-klub
annonce på rubrik-
siden.

CLIFTERS *genopstår*

Og Melvis and his Gentlemen holder „begravelse“ ved Danmarks hidtil største show i morgen i KB Hallen.

Danmarks første pigtrådsorkester i moderne forstand, THE CLIFTERS, genopstår — for en enkelt aften.

Gamle popfans vil i morgen aften strømme til KB Hallen i København for at genopleve „gamle“ skønne tider, da de veleksererede herrer satte by og land på den anden ende med deres „øredøvende, elektriske larmemusik,“ som man dengang hånlige kaldte det (da vidste man endnu ikke, hvad man senere skulle komme til at opleve i den retning).

De fem Clifters, som i hele Skandinavien ikke behøvede at lade Cliff og The Shadows noget høre m.h.t. popularitet, er i dag gået vidt forskellige veje. De fire af dem er dog stadig at finde i musikalske rækker.

Lars Koefoed spiller endnu (se nedenfor) i orkestret Melvis and his Gentlemen.

Reimer Kristensen er i dag ikke ukendt som idol under sangernavnet Johnny Reimer.

Mogens „Django“ Petersen spiller ligeledes i Melvis and his Gentlemen (se ovenfor og nedenfor).

Jan Pedersen spiller i orkestret The Scarlets, som med og uden Johnny Reimer har fejret store triumfer rundt i Danmark.

Kun Ole Rasmussen har helt forladt musikken.

Genoplivelsen af Clifters sker i anledning af deres daværende impresario Richard Stangerups 25-års jubilæum som koncertarrangør. Det fejres med vel nok Danmarks hidtil største show i morgen aften i KB Hallen i København.

Listen over medvirkende er mere end formidabel: Frankie Vaughan, Osvald Helmuth, Ebbe Rode, Bent Fabricius-Bjerre, Wenche Myhre, Gynet Mølvig, Dorthe, Otto Brandenburg, Bjørn Tidmand, Johnny Reimer, Dario Campeotto, Papa Bues Viking Jazz Band, Scarlets, Melvis and his Gentlemen ... ja, man orker ikke at blive ved.

Men topnavnet — hvis han kommer, for ved redaktionens slutning var der fare for afbud — er uden nogen som helst tvivl Englands store komiker og filmskuespiller PETER SELLERS.

For Melvis and his Gentlemen bliver showet

for så vidt både en genoplivning og en begravelse. I løbet af den forgangne måned er gruppen, som engang blev kaldt Danmarks bedst spillende, opløst. Alle medlemmer gik hver til sit — alle er gået ind i andre orkestre.

Denne ene aften samles de for at fejre deres „begravelse“ som poporkestre.

Sådan skal vi i morgen aften se THE CLIFTERS (fra venstre) Lars Kofoed, Reimer Kristensen (Johnny Reimer), Mogens „Django“ Petersen, Jan Pedersen og Ole Rasmussen.

POP-VISITKORT

for de unge

100 stk. kun

16,25

incl. oms.

Vælg mellem de fire skrifttyper: A, B, C eller D. Eksklusiv cartonkvalitet. Str. 7,6 x 3,6 cm. Leveringstid ca. 1 uge.

SKRIFTTYPER:

A. René Stampe
C. René Stampe

B. René Stampe
D. RENÉ STAMPE

kupon. (BENYTT VENLIGST BLOKBOGSTAVER)

Undertegnede bestiller herved: 100 stk. visitkort, trykt med

Navn _____

Stilling _____ Telf. _____

Adr. _____

Skrift: A B C D

Beløb kr. _____ vedlægges/opkræves + porto

Indsend kuponen idag til

EUROPE PAPER A/S . Box 207 . København V.

»MASCOTS 4-EVER«

»Mascots 4-Evers« er Rhythm & Blues og pop-art i renkultur!

Arrangører på SJÆLLAND og LOLLAND-FALSTER: 25/2-8/3

Denne gruppe kan engageres hos:
PRIOTER LAMPKES MUSIC AGENCY
FINSSENSVEJ 143 - KØBENHAVN F
telf. ml. 15-19: (01) 71 56 68

PL

DANNY and the ROYAL-STRINGS

har endnu ledige dage på deres tournee i Jylland i dagene 7/4-11/4 - (påske)

Kontakt omgående vor beatafdeling, Vordingborg (03 775) 2263, hvis gruppen har Deres interesse.

POUL BIRKUM PETERSEN
ORKESTER- OG SOLISTBUREAU
Jeppe Aakjærsvvej 9, Næstved.
Telefon (03) 720286

THE CARETAKERS THE PLAYBOYS

BOBBY VINSON
AND HIS SWING MASTERS

The Swinging Five

med flere

Music Corner Impress

Strandboulevarden 108, Ø
Tlf. TRia 562

SOLOPRÆSENTATION AF
DANSKE OG UDENLANDSKE
TOP POPGRUPPER

BENDIX MUSIC

ENGLAND

Brian Poole and The Tremeloes
17. marts - 3. april

ENGLAND

The Who
marts

INDONESIEN/ENGLAND

Rick Brown and The Hi-lites
22. jan. - 3. febr. Jyllandsturne
5. febr. - 28. febr. Sjælland/Fyn

SVERIGE

The Caretakers
2.-20. febr. Jyllandsturne
1.-20. april „Hit-House“

ENGLAND

Phill's Swaggers
1.-31. jan. „Le Carrousel“

ENGLAND

The Londoners
1.-28. febr. „Le Carrousel“

SVERIGE

Lee Kings
5.-6. marts

SVERIGE

Ola og Janglers
august

NORGE

Cool Cats
juli

ENGLAND

Cops'n and Robbers
1.-31. marts „Le Carrousel“

SVERIGE

The Jackpots
1.-28. febr. Jyllandstournee

ENGLAND

The Epics
1.-30. april

SVERIGE

The Sunspots
12.-13. febr.

DANMARK

Dandy Swingers
Kenny og The Stringers
The Lenons
The Caravans
The Rookeys
The Shouts
The Bootjacks
Master Joseph and His Disciples
Gunilla Thorn - The Bristols
The Spitfires
Tony and The Diamonds
The Spotlights
The Spacemakers
The Ghostriders
The Rockets

ENGAGERES KUN HOS

**BENDIX
MUSIC**

INTERNATIONAL UNDERHOLDNING

Brunevang 16 | Frederiksgade 72
Branshøj | Århus C
Tlf. (01) x 91 46 11 | Tlf. (061) x 34 144

Brian Poole and The Tremeloes INTERNATIONAL FAN KLUB

Brian Poole and The Tremeloes ønsker jer velkommen i Deres Fan klub.

Hver måned modtager I et 8-10 sidet klub-magasin og ved indmeldelsen modtager I et stort foto af Brian Poole and The Tremeloes.

Årligt kontingent kr. 7,00.

BPT FAN KLUB
PAM RICE

41. KINGSWAY - LONDON W. C. 2 ENGLAND

IBC

præsenterer:
LES CORRIDORS
THE STREETURCHINS
TONY og FIRKLØVERET
o.fl.a.
folkesangeren:

TOM

og SMALL FACES (Eng.)

for booking og koncerter
IBC

H. C. Ørstedsvvej 52 a,
Kbh. V.

tlf.: (01) 35 58 89

mellem 17,30-18,30

OBS! ROLLING STONES
OG DONOVAN
FAN CLUB

Rytme og bas søges til let
rutineret pop-orkester.

Henv. tlf. 31 3396.

Violinbas sælges, udseende
og stand som ny.

Telf. Bella 930.

SINGLE

med eget anlæg

SØGER

rutineret orkester.
Tlf. (03) 27 29 40

HOLBERG RADIO

Reparationer
af forstærkeranlæg
Brønshøjvej 78 . Tlf. 717431
Landskronegade 72.
Tlf. 29 01 35

MATADORERNE

Den amerikanske
folkegruppe
THE IMMIGRANTS

RINGO-OLE
&
VOCINS

HANNE

LOS FLAMINGOS

THE BLACK BEATS

THE RATTLES

BIRGER GYLLING
GASVÆRKSVEJ 10 A .
KØBENHAVN V .
TELEFON VESTER *7766

THE GLIDOWS

v/Holger Hagelberg
Blidapark 35, Hellerup
Tlf. HE 4786

beat's * BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub“.

Kinks, Elvis. Brevveksling med en pige på 15-16 år. Helst fra Sjælland. Helst foto.

Joan Frank, Kirstensvej 11, Brabrand. 14 1/2 år. Idoler, Elvis, Beatles, Cliff. Brevveksling med dreng på samme alder. Helst foto.

Lene Christensen, Rørsangevej 23, Brabrand, Jylland. 14 1/2 år. Idoler: Elvis, Beatles, Stones. Brevveksling med en dreng på samme alder. Helst foto.

Bjarne Pihlman, Ornum pr. Gørlev, Sjælland. 15 1/2 år. Idoler: Beatles, Defenders, Elvis, Cliff. Brevveksling med en pige på 15-16 år. Helst foto.

Ulla Lassen, Rahbeksvej 50, Fredericia. Idoler: Kinks, Stones, Byrds og Beatles. Brevveksling med en dreng (helst langhåret) 14-17 år, helst foto.

Dorte Skak Pedersen, Rahbeksvej 17, 1. Fredericia. 14 år. Idoler: Stones, Byrds, Kinks, Beatles og Donovan. Brevveksling med langhåret dreng 14-17 år. Foto.

Lise Møller, Nøddebogade 5 IV N. 15 år. Idoler: Pretty Things. Brevveksling med en langhåret dreng 15-16 år. Foto.

Kama Jensen, Østerled 10, Hals, Jylland. 14 år. Idoler: Kinks, Stones, Beatles og Cliff. Brevveksling med dreng 14-16 år.

Jonna Hansen, Gl. Viby, Viby, Sjæl-

land. 16 år. Idoler: Beatles, Kinks, Stones og Herman's Hermits. Brevveksling om alt med en dreng på 16-18 år. Foto.

Ulla Thorup Christensen, Teglværks-gade 16, Århus C. Idoler: Beatles, Stones, Peter Belli og Pretty Things. Brevveksling med dreng 13-15 år, gerne langhåret. Foto.

Ole Hansen, Hovedgaden 57, Havdrup St. 15 år. Idoler: Cliff, Kinks og Defenders. Brevveksling om alt med pige på samme alder.

Lis Vestergaard, A/S Langelands Kemiske Fa. Longelse, Langeland. 15 år. Idoler: Kinks, Pretty Things og Stones. Brevveksling med dreng på 16 år. Helst fra København.

Niels Bruun Rasmussen, Nagelsvej 19, Højbjerg, Århus. 13 år. Idoler: Beatles, Kinks og Elvis. Brevveksling med pige fra Århus eller omegn.

Peder Hedegård, Grumstalsvej 4, Højbjerg, Århus. 13 år. Idoler: Beatles, Elvis. Brevveksling med pige fra Århus eller omegn.

Hanne Eriksen, Pannerup pr. Lystrup. 14 1/2 år. Idoler: Elvis, Cliff og Beatles. Brevveksling med dreng 15-16 år. Foto med første brev.

Sidsel Kopstad, Uranienborgvejen 26, Oslo 2, Norge. 14 1/2 år. Brevveksling med en dreng på samme alder og helst med langt hår. Foto ønskes.

Jørn Odderup Jensen, Assensgade 28, Århus C. 14 år. Idoler: Beatles, Sir Henry, Defenders, Peter Belli. Brevveksling med pige på samme alder.

Christian Guldager, Jernbanegade, Sommersted. 16 år. Idoler: Stones, Kinks, Bob Dylan, Donovan. Brevveksling med pige 15-16 år. Helst foto.

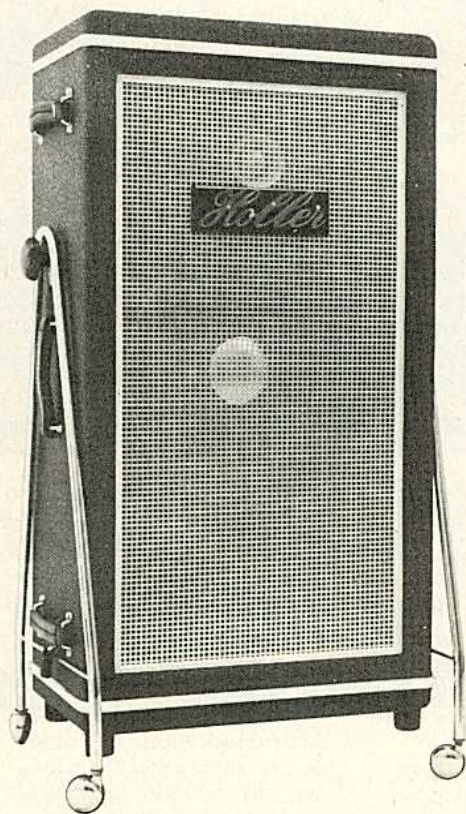
Leif Jørgensen, Parkvej 22 I, Slagelse. 18 år. Idoler: Elvis, The Who, Stones. Brevveksling med en pige på 16-18 år. Foto.

Holger Andersen, Valbygårdsvej 78, Slagelse. 17 år. Idoler: Elvis, The Who og Stones. Brevveksling med pige på 16-18 år. Foto.

Martin Nielsen, O-Feldborg pr. Skive, Jylland. 17 1/2 år. Idoler: The Stones, The Animals og Millie. Brevveksling med pige på 16-18 år med langt lyst hår. Brev med foto besvares.

Erik Eriksen, Østergade 38, Hjørring. 16 1/2 år. Idoler: Cliff, Shadows, Beatles, The Defenders, The Rocking Ghost. Brevveksling med sød og naturlig pige på 16 år. Foto i første brev.

Erik Jørgensen, Køng pr. Lundby, Sydsjælland. 18 år. Idoler: Hollies, Dave Clark Five, Animals og Yardbirds. Brevveksling med alle mellem dyr og mennesker.

SINGLE - RYTHME - BAS - SANG
80 W = 160 AMRK. WATT. KR. 3.200

LETVÆGT - COMPACT SÆT
80 W = 160 AMRK. WATT. KR. 1.800

SANG - BAS - RYTHME - SINGLE
MED STATIVER OG OVERTRÆK

»HOLLER« ER SOM SÆDVANLIG FØRST MED NYHEDERNE - UDVIKLET PÅ EGET VÆRKSTED: NU INDBYGGET ASSINUATOR REGULERING FOR UBEGRÆNSET DISKANT- OG BAS-FREMHÆVNING

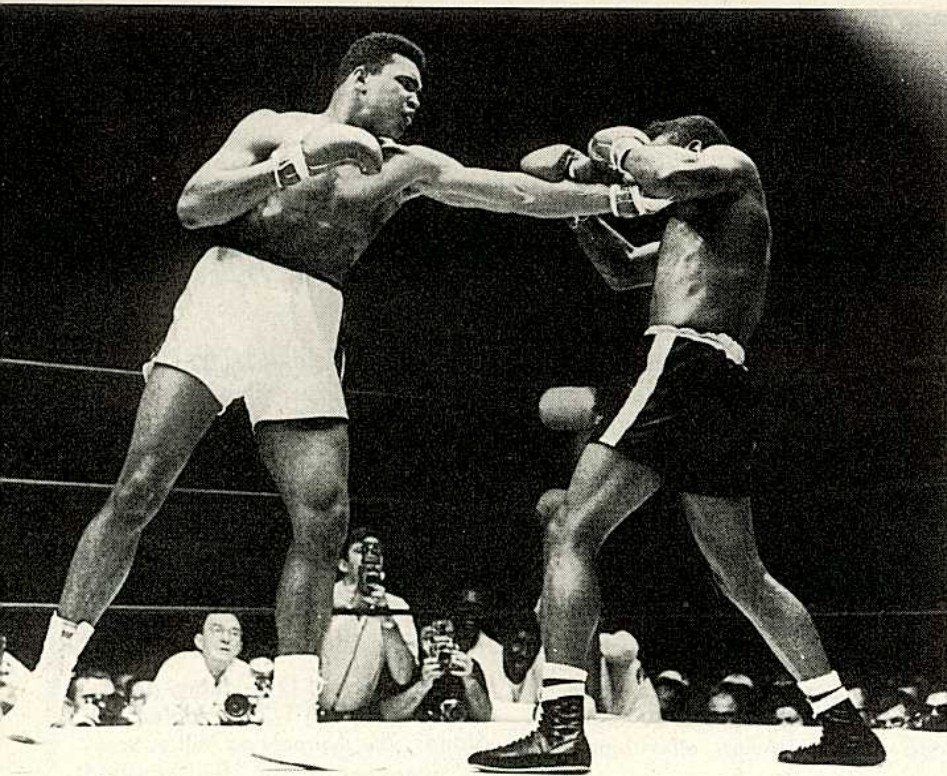
»Holler« foretrækkes af TV, Radio, Film og Grammofonelskaber og Musikere

PRODUKTION OG ENEFORHANDLING
TLF. TRIA 562

MUSIKHJØRNET

STRANDBOULEVARD 108 - KBH. Ø
TLF. TRIA 562

TO PÅ TRYNNEN TIL CASSIUS CLAY

Classius Clay — Han er dum, siger hæren. Han er en tyrann, siger konen

Store, brede, hårdtslående og storskrædende Cassius Clay, verdensmester i sværvægtsboksning, The Greatest kaldet, har lidt to alvorlige nederlag på stribe. Nederlag, der må have ramt hårdere end klokkerne smæk på stål-kæben.

The Greatest er økonomisk en holden mand, men udi ånden er han særdeles fattig. Vi havde nok anet noget i den retning, men visheden fik vi forleden gennem en bulletin fra U.S.A., hvori det hed, at Cassius Clay, 23 år, var dumpet med brask og bram til militærets elementære modenheds- og intelligensprøve. Han må nu aftjene sin værnepligt som gemen menig, og får, som det er praksis i Amerika,

den samme tjenestetid som tvungne sergenter.

Få dage efter dette forsmædelige nederlag gik de sorte muhamedaneres nævefægtende kranssekage- og publicity-figur nummmmer ét endnu engang ud for fuld tælling. Hans kone Sonji opnåede skilsmisse på grund af Clays åndelige grusomhed. Sonji måtte ikke gå i stramme, smarte slacks og bruge make up, fordi det stred mod Cassius' religiøse overbevisning. Nu er åndelig grusomhed en halvdyr sag på den anden side dammen, og dommeren tilkendte Sonji 8.400 kroner om måneden, mens sagførerens regning på 158.300 kroner fik rettens velsignelse.

Cassius Clays mutte kommentar: Jeg har altid hævdet, jeg er den største. Aldrig, at jeg var den smarteste.

VM-KAMP I KØBENHAVN

Det ser nu ud til, at København bliver centrum for en af 1966's største internationale sportsbegivenheder — verdensmesterskabskampen i letsværvægt mellem den svenske europamester Bo Høberg og den amerikanske titelindehaver Dick Tiger.

Høberg er ganske vist i ringen 11. februar mod franskmændene Leveque, men svenskeren er så oplagt favorit, at eksperterne er enige om, at vejen til VM-kampen allerede nu ligger åben.

MERE DISKUSSION

Ude omkring i landet har vor artikel „Blæs dem et stykke" om den tiltrængte revolution inden for dansk fodbolds topledelse vakt ikke ringe opsigt, og en ungdomsklubleder fra København fortæller, at man en klub-aften forleden praktisk talt helt glemte alt om plade- og film-idoler og i stedet ivrigt diskuterede for og imod professionel fodbold i Danmark. Diskussionen blev afsluttet med en afstemning, og den viste, at langt den overvejende del var pro penge til spillerne. 63 stemte for. Kun 12 imod.

Lad os få lidt mere debat omsagen. Skriv din mening til os. Se adressen foran i bladet.

Professionel fodbold — hvorfor ikke. Er det måske ikke showbusiness?

KUN SEKS TIL EM

Det vesttyske atletikforbund arbejder i disse dage på højtryk for at gøre alt klart til de første indendørs europa-mesterskaber i atletik i Dortmund Halle den 27. marts. Det danske

Torben Bay skriver om

SPORT & SPORTSFOLK

mandskab er endnu ikke udtaget, men vil Dansk Atletik Forbund lytte til et godt råd, så skal der kun sendes seks repræsentanter til mesterskaberne. Nemlig de seks vi har med blot en smule international snit over sig. Det er på spindesiden løberken Jette Andreasson og femkæmperen Nina Hansen, samt højdespringeren Benny Andreasson og løberen Preben Glue (800 m), Gerd Larsen (1.500 m) og Søren Romby (3.000 m). Fri os for en større deputation, DAF. Der er ikke noget kedeligere end at blive til grin ...

STJERNE-SPORT

Blandt de store internationale stjerner inden for show-biz, der funkler

og stråler klarest, er der mange, der i dag kan takke deres fortid som sports-helte for, hvad de har nået.

Gene Barry f. eks., iøvrigt bedre kendt som super-duper agent Amos

Carrol Baker — startede som tennis-stjerne

Burke, var før han blev skuespiller en af U.S.A.'s forgudede baseballspillere. En sportsudsendelse i fjernsynet gjorde ham kendt over hele Amerika fra dag til dag, og i de følgende uger strømmede fan-breve ind. Med dem i hånden marcherede Barry alias Burke

en dag frejdigt op til en agent — og et halvt år senere fik han sin første film-rolle. Som statist. Han skulle gøre baggrunden levende i en bar-scene ...

Lidt anderledes gik det flotte, mandige Dean Martin med sukkerstemmen og fløjlsøjnene. Han var topscorer på Dallas-universitetets vandpolohold og en af den sportsglade olie-bys mest omsværmede og fotograferede mænd. Et reklame-bureau lokkede ham væk fra bøgerne, brugte ham flittigt som model, men måtte et år senere lide den tort at blive overbudt af Hollywood. Her blev han hurtigt „par" med skøre, herlige Jerry Lewis, og dermed var lykken gjort.

Yndige og velproportionerede Carrol Baker, 34 år, 60'ernes ny Harlow, kom også til filmen via sporten. Nemlig tennisbanerne, hvor hun blandt meget andet afslørede et udsædvanligt talent for legen med ketcheren og bolden. Det var nu ikke så meget det sidste som det første, der fik talent-spejder til at spærre øjnene op, og det samme gjorde man så eftertrykkeligt i Hollywood, da den små Carrol dukkede op der, at man rent glemte at prøvefilm yndigheden, før hun fik sin første rolle. Den forglemmelse er for længst blevet tilgivet synderne.

DEN MARIO HAN KA'

Kender I Mario Astorri? Hvis ikke kommer I til det. Han er træner for Køge Boldklub, og han har netop præsteret det, ingen før ham har formået.

Han kan, hvis Stævnet, den store sammenslutning af førende fodboldklubber herhjemme, slår til, skaffe verdens bedste klubhold, „Inter", hertil, men det er under forudsætning af, at der handles hurtigt. For Inter tilbyder sig ellers ikke. Den klub er vant til at få stabler af invitationer.

Men nu går Mario altså rundt med et skriftligt tilsagn fra Inter, de sidste to års verdensmestre for klubhold, ilommen og venter på, at Stævnet skal få sig samlet sammen til at svare ja eller nej.

Må vi give Stævnet et godt råd: Slå til. Og det omgående. Denne kamp kan blive årets kamp. Større, mere berigende og besnærende end landskam-

pen mod Sverige. Inter består af lutter fodboldtroldmænd, og det spil, de kan diske op med, er af så høj karat, at det vel næppe nogensinde er set bedre på vore breddegrader. Derfor: Op af starthullerne, Stævnet. Giv os den fodboldoplevelse vi har savnet så længe...

★★★

Dansk idræt har aldrig mast sig på for at komme til at stå som værtsland for et europael eller verdensmesterskab — vel sagtens fordi man har været bange for de økonomiske konsekvenser i forbindelse med så store arrangementer — men nu er dansk banecykelsport brudt ud og har højlyst meddelt, at man omgås med planer om at arrangere verdensmesterskaberne i 1969—1970.

Det lyder godt og spændende. Men planerne har vakt bestyrtelse i Dansk Idræts Forbund — og ikke uden

grund — for det viser sig, at banesporten vil have de 250.000 kroner, der skal stilles som garantium, af DIF. — Venligst betal således, siger banesporten, at DIF fra nu af og ind til mesterskaberne årligt sætter 35.000 kr. ind på en spærret konto.

Det er ikke alene upassen- de af dansk banesport at bede om en kvart million kroner, det er også himmelråbende naivt af lederne at tro, at banesporten som yngste medlem under idrætsforbundet, opnår noget positivt ved at fremture med ideer og planer, som man kræver andre skal betale. Initiativ er en dejlig ting, og vi skal være de første til at indrømme, at det ville være morsomt at få cykel-VM til Danmark, men vi er imod, at DIF skal betale gildet.

Dertil har forbundet alt for mange vigtigere opgaver at bruge sine penge til.

JOMFRUTRO og SEXLØBERE

Henrettelserne af Mabuses ofre sker altid under sæere rituelle omstændigheder og foretages af kuttelædte mænd.

Jean Harlow var 30'ernes forgudede filmdiva og den tids sexsymbol. Hun døde pludselig på toppen af sin karriere kun 26 år gammel og hendes skæbne er ofte siden blevet sammenlignet med Marylin Monroes.

Mange har aldrig set den rigtige Harlow og må derfor tage til takke med Carroll Bakers version af hende i filmen „Harlow — Hollywoods dronning”. Filmen minder om et kæmpe-skinrende glansbilled og lugtet fra start til slutning af den helt store tragedie. Den handler om pigen (Jean Harlow) der drømmer om at blive filmstar,

men som under ingen omstændigheder vil lade sin karriere bestemmes gennem diverse producenters soveværelse.

Muligvis var Jean Harlow's skæbne en tragedie, men filmen overbeviser ikke et øjeblik og virker papagtig fra først til sidst. Alligevel er filmen på flere måder seværdig, fordi den først og fremmest giver et grundigt og ganske morsomt kikk ind i de store Hollywood studier og fordi man får begreb om hvordan en topstjerne skabes.

Filmen er gennemsyret af den almindelige amerikanske dobbeltmoral

Ole John skriver om

FILM & FILMFOLK

og det bliver derfor spændende at se hvad svenskerne har fået ud af deres filmatisering af den meget omtalte sexdebatbog „Jomfrutro og dobbeltmoral”.

Filmen handler om en kvinde der kræver samme ret som mænd til et erotisk liv.

I hovedrollen som journalistpigen Kajsa er den dejlige Harriet Andersson. Første halvdel af filmen udspilles i en lille provinsby hvor Kajsa gennem sit arbejde og sin frie indstilling

til de erotiske problemer kommer ud for hykleri og snævertsynet dobbeltmoral. Anden halvdel foregår i Stockholm og her følger vi Kajsas venskab med fire mænd, ser deres undren over dette viltre pigebarn og samtidig opdager deres skræk for hende.

Filmen får premiere næsten samtidig med Knud Leif Thomsens „Gift” og det bliver skægt at se samme sag skildret fra to modsatte synspunkter.

Blandt forårets premierer er der en del gyserfilm. Hvis man husker gamle Fritz Langs „Dr. Mabuses testamente” eller efterfølgeren „Dr. Mabuses 1000 øjne” er man klar over stilen når man ser titlen „Dr. Mabuses dødsstråler”. Det er igen en historie om den uhyggelige og dødsensfarlige doktor og hans sindssyge påfund — eller et studie i rædsler.

Handlingen er i al korthed den at Dr. Mabuse og hans slæng kæmper om første retten til nogle nyopfundne altødelæggende dødsstråler som i de forkertes hænder vil betyde verdens undergang.

I hovedrollen er den lidt uhyggelige Peter van Eyck og filmen må henlægges til genren — hård kontant spænding, uden bagtanker.

Harriet Andersson som den frigjorte og efterstræbte kvinde i „Jomfrutro og dobbeltmoral”

„I Zorros fodspor” hedder en ny film om den maskerede fægtehelt. Det er en film helt i den gamle musketer-stil der ligesom de gode western genop liver drengedrømmene. Handlingen udspilles i Spanien og Mexico og der bydes på mange store festlige fægteslagsmål.

ENGLANDS OG USA's „TOP 10”

1. „Keep On Running” — (Spencer Davis Group)
2. „We Can Work It Out” — (Beatles)
3. „The River” — (Ken Dodd)
4. „My Ship Is Coming In.” — (Walker Brothers)
5. „The Carnival Is Over.” — (Seekers)
6. „Let's Hang On” — (Four Seasons)
7. „Spanish Flea” — (Herp Albert og The Tijuana Brass)
8. „Till The End of The Day” — (Kinks)
9. „A Must To Avoid” — (Herman's Hermits)
10. „Rescue Me” — (Fontella Bass)

1. „We Can Work It Out” — (Beatles)
2. „Sounds of Silence” — (Simon og Garfunkel)
3. „She's Just My Style” — (Gary Lewis og The Playboys)
4. „Five O'Clock World” — (Vogues)
5. „Ebb Tide” — (Righteous Brothers)
6. „Day Tripper” — (Beatles)
7. „Flowers on The Wall” — (Statler Brothers)
8. „The Men in My Little Girl's Life” — (Mike Douglas)
9. „As Tears Go By” — (Mick Jagger)
10. „No Matter What Shape” — (T-Bones)

ÍDOL

1	THE ROLLING STONES	149 ST.	B
2	ELVIS PRESLEY	126 ST.	A
3	THE BEATLES	121 ST.	R
4	DONOVAN	88 ST.	O
5	PETER BELLI	60 ST.	M
6	THE DEFENDERS	45 ST.	E
7	LOLLIPOPS	27 ST.	T
8	THE ANIMALS	7 ST.	E
9	THE KINKS	6 ST.	R
10	DANNY & THE ROYAL STRINGS	4 ST.	!

Blandt de, der har indsendt stemme på åbent brevkort er følgende vindere udtrykket: Ingelise Sørensen, „Skrænten” Stuby pr. Vordingborg
Susanne Jensen, Uldalsvej 8, Frederikshavn
Birgit Olsen, Blichersvej 111, II, Helsingør
Vagn Jørgensen, Værløse pr. Faxe
Lis Jacobsen, Borgerdiget 40 a, Herlev

TO WHOM IT CONCERNS

HERVE VILARD
Capri, c'est fini
Un monde fait pour nous
MERCURY 154 048

ROGER MILLER
England swings
Good old days
PHILIPS BF 320 204

JAY
Some enchanted evening
Girl
UNITED ARTISTS 67 085

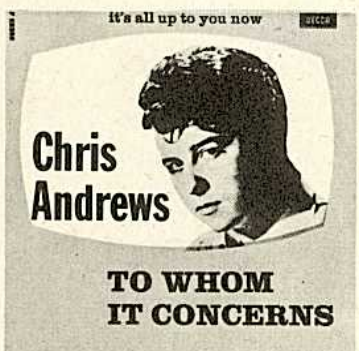
TOM JONES
"Thunderball"
from the Sound Track of the
UNITED ARTISTS Motion
Picture starring Sean Connery
as JAMES BOND.
Key to my heart
DECCA F 12 292

THE 4 SEASONS
Let's hang on
On Broadway tonight
PHILIPS BF 304 081

LEN BARRY
1-2-3
Bullseye
BRUNSWICK 0 5942

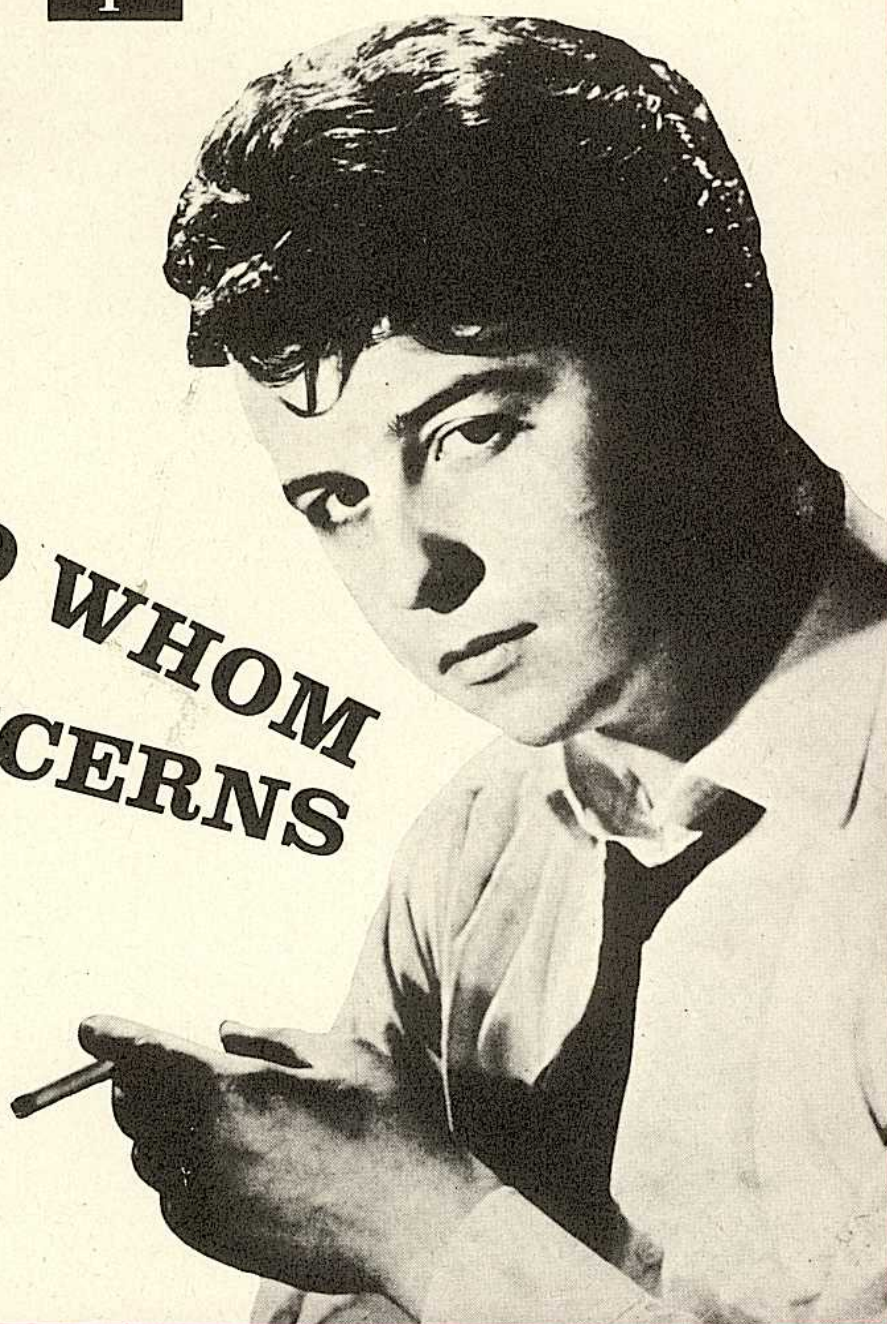

TO WHOM IT CONCERNS

CHRIS ANDREWS
To whom it concerns
It's all up to you now
DECCA F 22 285

THE WHO
My generation
Shout and shimmy
DECCA 0 5944

KÆRE BEAT

Jeg vil gerne bede Dem oplyse mig om, hvorvidt sangeren Richie Valens omkom ved flyveulykken, hvor også Buddy Holly døde. Jeg mener at have set og hørt Richie Valens i en engelsk fjernsynsudsendelse.

Erik Vegeberg

Kære Erik

Richie Valens omkom skam ved den flyveulykke med Buddy Holly og Big Bopper, men en film med ham kan være bragt i TV alligevel, da den jo kan være produceret før ulykken.

KÆRE BEAT

Kan det lade sig gøre at få adressen på sangeren fra The Rocking Ghosts? Hvormange plader har Sir Henry and His Butlers indspillet?

Pusser

Kære Pusser

Du kan skrive til sangeren fra Rocking Ghosts under adressen: Saxtorphsvej 37, Hvirouve. Sir Henry and His Butlers har indspillet 5 singleplader og to LP-plader.

KÆRE BEAT

Jeg har i den sidste tid flere gange hørt Ann Margret synge „Slowly”, men i pladeforretningerne i Næstved siger de, den er udsolgt. Kan den skaffes?

Eva Hansen

Kære Eva

Ja, du skal henvende dig til gramofonselskabet RCA, som Ann Margret har kontakt med, og adressen er: Grundtvigsvej 10 A, Kbh. V.

KÆRE BEAT

Vil De venligst give mig Hayley Mills' adresse?

Kurt Madsen

Kære Kurt Madsen

Du kan skrive til Metro Goldwyn-Mayer, Culver City, California, USA.

KÆRE BEAT

Hvad hedder Elvis' nyeste film, og er der en til i vente?

Elvis-fan

Kære Elvis-fan

Den næste film med Elvis herhjemme bliver „Harem Holiday”, og hans senest indspillede hedder „Paradise Hawaiian Style.”

KÆRE BEAT

Vil De venligst oplyse mig om, hvad Herman rigtigt hedder, og hvad hans adresse er?

To Herman-fans

Kære Herman-fans

Hermans rigtige navn er Peter Noone, men du kan skrive til ham: c/o Skandinavisk Grammfon A/S, Hoffdingsvej 18, Valby.

KÆRE BEAT

Min veninde siger, at Daimi ikke har indsungenet „Yes, My Darling Daughter”, passer det? Er det muligt at få Daimi's adresse?

Hilsen, to fra Thorshavn

Kære To

Melodien findes på den LP, Daimi indspillede med Jorn Grauegaards orkester. Hendes adresse er: Sønderengen 149, Soborg.

KÆRE BEAT

Der har været en del diskussion om, hvorvidt Elvis eller Roy Orbison er den bedste sanger, men Roy synger nu bedst. Elvis kunne, men kan ikke mere.

Jesper Nielsen

KÆRE BEAT

Var „My Bonnie” med Tony Sheridan ikke den første plade med The Beatles?

Niels og Svend

Kære Niels og Svend

„My Bonnie” var den først indspillede plade med Beatles, først udsendt i Tyskland og langt senere i andre lande, men man regner „Love Me Do” som Beatles' debutplade.

TIL ALLE BEAT-FANS

Jeg vil gerne gennem BEAT gøre opmærksom på, at der er startet en fanklub for Joe E. Carter's Group, hvilket tog lidt tid. Klubbens adresse er: Maltgade 3 B, Kbh. S.

Med venlig hilsen
Bent Madsen

KÆRE BEAT

Kan det lade sig gøre at få en artikel i bladet om The Hitmakers og et stort billede af trommeslageren Torben Sardorf?

Venlig hilsen „Pysse”

Kære „Pysse”

I nr. 20 er der et stort farvefoto på midtersiderne af alle i The Hitmakers.

KÆRE BEAT

Det undrer mig og mange andre, hvorfor der ikke bliver gjort noget ved de knald-gode Defenders, så de kan komme til udlandet og vise andre landes teenagere, at Danmark kan være med. Kan deres manager ikke finde ud af det?

Lise Westergård

P.S. Et lille billede af Defenders, hvis der er plads.

KÆRE BEAT

Jeg og mine veninder synes, at BEAT skulle skrive om Peter Belli og Rivalernes turné til Skotland fra 25. november til 4. december, og jeg selv ville gerne vide, hvad man skriver til en fanklub.

Peter Belli's turné til Skotland gik ualmindelig fint, så fint, at Peter skal tilbage igen. Du skriver blot til Peters fanklub, Vesterbrogade 56, III, Kbh. V. og beder om oplysninger om kontingent m.v.

KÆRE BEAT

Jeg vil gerne spørge, om ikke der er nogen, som vil købe mine Beatlesplader for halv pris, da jeg har fået båndoptager?

Ivan Bjørn Westermann,
Haraldsgade 37, st. N.

SÅ ER PAUL ENESTE UNGKARL

Så blev den tredje Beatle gift. 21. januar blev modellen Pattie Boyd smedet i hymens lænker med Beatle George Harrison.

George Harrison var ellers anset for den mest standhaftige ungtkarl af de fire og havde få uger inden brylluppet udtalt, at han sådan set ikke var imod ægteskabet, var det ikke for

alt det papirvrøvl, der var forbundet dermed.

Stort set har Beatles' fans taget de forskellige bryllupper i stiv arm og har vel også med hensyn til George Harrison's en Rubber Soul.

Nu er Paul McCartney eneste ungtkarl i Beatleflokken.

Til stede i bryllupssalen var (fra v.) manager Brian Epstein, Paul McCartney, som var forlover, George's forældre samt Pattie's forældre. De to andre Beatler vidste intet om brylluppet. De er på ferie. Til højre ses de nygifte.

beat

NR. 3

PRIS KR. 2,50 incl. oms.

1966

Hvem af dem
vinder
DM?
Se inde i BEAT

GUNILLA THORN

